

מעריב סופשבוע

ג' בחשוון, השמ"ז 5.12.1986

שרתון חזקה

תערובת יורג'יניה מעולה

החידאני: ושבר הקרת.
המדינה: אוחו הכפר.
המדינה: שער

בוסט 1986
מדינת ישראל - ביטחון
המדינה: שער
המדינה: שער
המדינה: שער
המדינה: שער
המדינה: שער

אזהרה - חבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

האזן של אהרן

هذا من الأصول

ר'!

תעצור לרשומות בבל יום,
בבל תקופות החוריות, וזמן

**100,000 גברים וגשים שהצליחו והוכחות מצולמות
יום-יומיות, הם ההוכחה להצלחה שלך.**

ישראל תהיה בישראל, שנברכת וחובבת
 יראת - תינה שיטת מרי מורית -
 יקנת רסואי, זוהי תשיטת תיחידה,
 נביאית לך מדי יום (במשך 8 שנים
 צומת אלסי חובבת מצולמות להצלחת
 תחת.

משקל שבע - חנוכה וחנוכה

ספרים שלי

החברת החדשה (סיפורים)
רק 69 ש"ח

החברת החדשה
החברת החדשה

מס' 730152
מס' 23 - 25
מס' 50 דמי - 25
מס' 25 - 25

067220867 תלמידת תיכון 43 סלמון;
 052355558 תלמידת תיכון 87 סלמון;
 9134229 תלמידת תיכון 87 סלמון;
 02742183 תלמידת תיכון 87 סלמון;
 4124777 תלמידת תיכון 87 סלמון;
 4855350 תלמידת תיכון 87 סלמון;
 221895 תלמידת תיכון 87 סלמון;
 312526 תלמידת תיכון 87 סלמון;
 795026 תלמידת תיכון 87 סלמון;

רוק משרד ראשי דב מרידמן 8, רמת יק סלמן: 730152

[illegible]

החל מ-1970 - עד היום

12142

100-447-1000

הוצאת ספרים

"יקניתי אמרלד בתשלומים..."

"יוזכיתי בשבוע נופש זוגי במועדון הים התיכון באירופה"

חינם! כרטיס דינרס לכל קונה

מבצע "אמרלד" עד 24 תשלומים לקראת סוף שנת הכספים

לדגל סוף שנת הכספים, תדיראן חסיבות התקשורת נוכחיה על מבצע תשלומים ופריטים ברכישת וזקשורית רב קווית "אמרלד". כאשר אתה רוכש מערכת תקשורת רב קווית "אמרלד", אתה רוכש איננה את המוניטין, היכולת השכלולית

האדירה, האחריות והשרירות שהפכו את תדיראן לסיפור הצלחה בינלאומי. פנה עוד היום לאחד מנציגי הנכירות הנפורטים להלן, והוא יתאים לך את מסלול התשלומים העדיף לך, בעת בקרוב מאחורי כל מנהל מצליח תמצא "אמרלד".

תדיראן
חסיבת התקשורת

אזור ירושלים
מ.ל. שטרנבוים
25500000

אזור חיפה והצפון
מ.ל. שטרנבוים
25500000

אזור תל אביב
מ.ל. שטרנבוים
25500000

אזור המרכז
מ.ל. שטרנבוים
25500000

אזור הנגב
מ.ל. שטרנבוים
25500000

סופהכוח

ב' בתשנ"ו, תשמ"ו 5.12.1986
1986 כל הזכויות שמורות ל-מעריב

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה כוקשטין
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן
גרמיקה: גיטע גוינשמן
מודפס: אורי דין

קולאז' יקניתי

זהו סיפור השעה, יצחק בן-יהודה, היה אופטימי יותר מאיתנו כשהגיע להפגיש לודי-שית את הבני הכנסת רפאל (רמול) איתן מהתחיה ועכר-אליוהאב דראושה מהעבודה, שפרץ בשעתו למוחיות בסיעותו התשאית לקפריסין בדרך למושב מועצת אש"ף ברמת-עמון. את מיליוניו אס נותן בבלל לקרב את שני הקוטבים האלה מכלי לחולל קצו, אם לא לקבל מציאות, ביטל כיליון פרט גיאוגרפי-תכרתי שובר מן הימים בהם היה כתב באזור המזרחי והמזרחי. דמול ודראושה הם כעצם שכנים, מושב תל-עדישים במעט נובל בכפר הערבי אצלם, אביו של דמול היה מיוחד עם משפחת דראושה ובעצם הציג את הכפר במלתחמה שחיוונו, גם דמול, כך הסתבר לאתר-מבן, היה בן בית בכפר בעוריו. התהום בין הבנים נערה ככל שהעמיקה הקרירה העצמית של מי שהגיע בסופו של דבר לשכנת הרמטכ"ל. בן-יהודה רצה לסגור מעול היסטורי, ולראות מעבר לסיפור הגיטונאי אם ניתן לגשר על המרחק, ההמשך היה מהיר ומדחף. דמול הסכים מיד. גם לא היה איבט לו היכן ייפגשו. מי שתלכט מעט היה דראושה. הוא תשע שהדימוי של דמול בתור "זולל עדשים" ימנע ממנו שול ברוחב העדשי. אבל כמי שתורת בכל דרך להידברות יהודית-ערבית היה קשה לו לטוב, ובסופו של דבר עמד על-כך שהוא יהיה הסאת. הפגישה התקיימה לפני שבוע, בשעות הבוקר, שעת מוקדמת יחסית לארוחת הבוקר הדשנה שבישלה ליללה דראושה, ולקינוח חנושקי שהשבנים הקרובים-יהודים הערו לקורבם כמהלכת.

אבל זה היה שיא תמיכט שהתל במצב דות נכון וצונן, כשהדות נושבת קדידה במעט לל אור הדרישית המוליטי. רק בסוף הדיוט לעצמם כמה צחוקים מרטיים. בן-יהודה שם לב שחשנים במעט ולא התווכחו בגוף דאשון, אלא השתמשו בו כמתווך להשמעת דעותיהם, אילו בחשוכה לשאלות מראיין. במהלך הדברים הקרת נשכר ואמילו נתגלו כמה נקודות חמות. דמול נתולה בתומך בשליחות העצמית שדראושה נטל עליו, להתקרב אל ראשי "התנועה" ולתנובת אם ניתן להסיג אותם מעמדותיהם הנקשות האנטי-ישראליות. הוא אמר לא היה זהו אתרת במקומו של דראושה.

ברגע מסויים בשמחולת בניהם תמימות דעים ודראושה מברך שהגת הם מתקדמים יתר, ואף רמול, "אני ודראושה בן, אבל לא עוד שלושה וחצי מיליון יהודים ושני מיליון ערבים". השעה תואת טמולת הצלחת היומיה לתפיש בין השניים, בהידברות שקטה בה שעותיהם, על צלחת אורז כצונבד ועוד מעטמים וקפת לקינות, הם הדסו חסוסם נפשו ובמה דיומיהם חזני שחר. דמול ודראושה אדתי תמיכט באיכסל אינם אותם יריבים שתנו למנוי. דומני חולקת העוינות, וגם נה הישג לא מבוטל. מיליון מפשים באלה יעמעמו ידיבות וולידו מלחת דומות, ואף אולי יחברו שהמכשולים האמיתיים להתקדבות בין העמים אינם תקפים את מאשר סיוט לילת.

הדות של נותי כרצקי "שעת מרטי" נמל השבוע קרבן למחלת תשמעת של הכוחות, והבאנתו עניין, הכוחות שנותנת למדור בשבוע שצבר בו התארת הסוסר אסנון שמוט, ובהם מקום מדבריו, טעות שלנו. צריכים היינו לומר רק אידיט מתגור מיומי וחברות הסערב.

- 6 לנבחרים בע"מ מאת גבי קסלר
- 10 שנינו כמעט מאוחז הכמר מאת יצחק בן-יהודה
- 14 אוהו אדם, אבל יותר קטן מאת שרית פוקס
- 19 כור אטומי, מה בוער? מאת אלכס דורון
- 24 אורזמה בראש מגנטי מאת עירית שמגר
- 28 יאיר גרבוז לא היה שם מאת טל בשן
- 34 גורבצ'וב, קוויאר וקולטורה מאת מנחם תלמי
- 36 אלפסי, חתום על צה"ל מאת אורית הראל
- 38 מקום טוב באמצע המדרכה מאת יהודית חנוך
- 40 לאכול בחוץ מאת מאיר
- 42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידור
- 43 מנטהאוז מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
- 44 מעריב לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

צילום השעה: רמול ועכר-אליוהאב דראושה, כתבה בעמודים 10-13. צילום: שמואל רחמי

מזעזער חברי, אתם שמים מדי בשבילי. אי-עלמי

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

מֵאֵת גְּבִי קֶסֶלֶר

אם נפסלי העציר בבסת ה'ו' המצוי, כעבוד שלוש שנים, רוד ליעד, או חרסו, נפסלים, אוגוסטיניסטים, לא איבד, גם ליבא אינא לעזא, וישלחו באוגוסטיניסטה, לא אן משד שחי'הו' ו'לו, ב' האו פערל אן ה'ס, מקול לביתו, בבסת, תחוק שאסור על תבי'כו, לביתו, מודה ו'הו, האו אוסורט אן רופא אוגוסטיניס, תחד, ב' לביתו, ו'רודי, תח'ש, כע'פער, אן ו'עץ ש'שד, כע'פער, חוק המודר ה'ו' כ'דו המוחקס, ב'לב העשיר, ע'לו לביתו, משעס בהל'טו'ו' ע'ליר-כע'ביו, כע'ד כע'ל'טאקו'ו' תח'ש, אן כע'ל'טקס, ס'סח'ר, תח'ש, מ'הסע'ר, ו'לו ו'לו א'ן מ'ניה, מ'ש'בו, תח'ש כע'ל'טו'ו' המודר.

כיום ממכרים הכל כי היה זה דרך חשיבה יוונית. ודוק! אצל העובד השכיר, האינטרסים הם יומיים ודועים, הברוך כלל גם שוליים. מה מב יכול שכתב יומי, כי האוניברסיטה, לעשות למענה נגמט שאין הוא יכול לעשות היום? לעומת זאת, ע' מהם האינטרסים הנוספים של חברה-העל? שהוא עוררין או יעץ כלבלי? מעלי האי-האמת ולדוע כלל. מה גם לקוחותיו, וכעבוד מה מיושן שלמה לו.

ה"כ פנחס גולדשטיין: היה
חבר של אברהם גינדי, ישב
בדירקטוריון של חברת
גינדי, ולחץ על ועדת
הכספים להגיש סיוע
לגינדי שלא יתמוטט.

שיות אחרות, אלא כדפסות כתיבם של כל"כ.
 ימים ח"כ דוד ליקח את הכמרי. אבל מי שמעלה
 והוציאה של אחרים לחדש יציאתם לייצג לקחות
 נפשו ודמותו הממשל, אשר ימין על מה הוא מוכר.
 עוררין אינו יכול לומר לקחת אלא עליו אני
 מסכים לייצג אותך, אבל על דל שאת תצטרך משה
 המדינה או מן החרושת הקבוצית, תצטרך לקחת
 עוררין אחר, כי תשאל למען כל"כ.

מצב הנכחי משאיר למעשה את
קביעת הדין האתיקה בידו כל אחד
מתחרי הבגנות עלפי ראות עיניו.
לכאן נגזר בורח כי סה שגורא בעיני
אחר. שיל האתיקה, כולו לזרואת
כלים חשני בחפיה נסה של כללים
נלה בהיעדר כללים מוצאת עצמה ועורת
אחיקה של הבגנות חסרת כבוד מוסאית ורר

ב-1983 ניסה את מזל כתיבתו וגם זכה מרבית שוכמני, את הוא עורכיו, ואת מחפסיקה המשפטית לסבות עיסוקיו ליטיסיים. כנראה הוא יקיש לאסוף על הבריכות עסקים פרטיים, לייצג לקוחות לפני: רשויות ממשל, במסגרת הקדום, גם כן, ותועדו: שוואל כיהורין הפעילים כבנות, וכתבסילה העסקי שחוק אגון ברמחם של דוד. הכשילה את התוצאה: אנו לא עוסק בכלל בייצוג לקוחות לפני

Wine &

צילום: ראובן קסטרו

[illegible]

הוא שאל את צו"ר עיניו: כנראה מסתים העיקר, לקרן
מחשבת דבר, שאל ואינו מנסה להבטיח את המידע
הנדרש. ולא חסר דור הנכסל בין המוח
המחשב והמחשבה.

ה"כ ועו"ד חיים רמון;
ה"כ שלא מעניינת אותו
האתיקה יכול להיות
מיליונד בזמן קצד. אפשר
לקנות את מי שרוצה שיקנו
אותו, ואין כאן סודות".

[illegible]

היועץ המשפטי אסר, אז מה?

[illegible]

המקור

לא ואמינים בדמעות ובוכים

הבגת לא שאינה בדמעות. אבל יש ת"ב"ס המקומית על בן שבכל ישיבת ועדה או מליאה הם מפסיקים בסק. את הקיטור אשר היה לסיים נקבעתו של י"ד הנהלה הקואליציה רמי אדרי: "גם אני ספיד בסק. אבל אני אחר לא מברית אחר להיות חבר בסג" ויטל בת'אורג, מי שהיה פעם שר האוצר ובינס ח"כ מן השורה, אסירי-הבעייה אינה סתמית בבסק שאני מרגיש או מפסיד, הינס קיים החליף של תחשבות מנימות, וחוא משתלב באורה העליהות דקיימות. בתורה כלפי אלה שאינם הינס ממשבורת".

מיכת חיש לא רוצה להיות "סלשין הבתית" ועל עצמו הוא אמר שאינו מחביש להסתכל ברא כל בוקר, וגם לא סובל סדורי שיה. "שיבתי אצלי סקרת אחד של גיגור איננו שיה בין עובדת היותי בכלל, למי הבהתי בבוסת, אדרבה, שייגור בעסקים של תבוי שיהתו תחתיו חן ולא רק יישן אותי".

החלטי השמור לדן חיבון, שנתן במשרד לייסוק כלכלי, יהיה שיישש עוד תרבה וסון לפי תחזיותיו של הרבלינס הייתי צריך בבסק-עסקים להשתדל לחיות בסדר עם נציגי משרד התאגוד ומשרים אחרים. אבל אני נותן אחרת, וזה שתבטל בבקורת תרבות כלמית, חזבור רק את התקיות שיהיה לי עם ממזל חבולות תסדיר".

אחרי אנלטרט נאחו בוועדת גבצאל ש.תגיעה לססקת שאם יש ענין חזימאות בבדי כנסת שרה לא רק עסקים מפלגתיים קלאסיים, או צריך להפיק את הטיפוח בעיית בידי ועד מועצות הבסקים".

דב שולסקי, עורכיו, סספה: "למעשה תיפסלה את עסקי הפרטיים. היה לי משרד סצלות של עורכיו, העסקים שברים, היה לי קליטור טובה, תחזיותי תרבה יותר ממה שאני שוגת בבסקת, עבשו המשרד בידי בני, ודורו תחזית למי".

— ותרדן של בג, לא מצטלבת עם דרבר כחבר בבסקת. "החן חלילית". שולסקי: "לוי גם הוא עורכיו, וגם כלכלי, אומר: "בדסקת ובמוניטין, שרשתי יבולתי לרדית מי ככה ממש שאני מרות בעת ופירוש תדבר שאני ספיד בסק. אבל אני לא בובת על בג, ואל תרדש עלי".

— אבל קיימת תאפשרות להסדיר עניינים תמורת דוחות חזון. "בהחלט קיימת, אבל אני נותן מאד לוי".

ה"כ בני שליטא: "העיסוק במרלמנטריות נהפך לעסק המכנים ביותר במדינה. משרדיתם עושים עסקים בגדול, משרדיתם משגשים עקב היותם חברי כנסת".

של ה"כ שהוא גם יועץ כלכלי, עורכיו, דראחחשבו או שטא. ה"כ הינס רסון הוא חבר ועדת הכספים של הכנסת ושותף במשרד עורכיו. שאלו אתו אס הוא קולס בריגי הועדה את האגנסים הפרטיים של חכמים בעלי העסקים תשבתה. לא קרה בצורה בוסת, כי או זה עלול להחשיף, אל לפעמים איי הש שיש מישור שוקם עמדת כי להיות בסדר עם סקסרים מסוימים, גניח עם העניס או עם תברות הכיסה, כנראה מתוך תנה מנייה שאם הוא יהיה בסדר עימם, ממילא הם יתנו בסדר איתו".

אחרי הדיכים המקבולות לחיעור, בהשקעתו ובמערזו של הברכנסת מבלי להעמיס עליו יותר מדי עבודה, היא לצדף אותו לדיקטטוריון של תברה ציבורית, איש איגו יודע בייק איה תנאים סקל ה"כ בחוקי היותו חבר מועצת המגלים, הודרך כלל גם תגיבור לא יודע בכלל את רכב השתיבות של אותו ר"כ לדיקטטוריון של תברה עסקית, רק לאחר התמססות "אנא" נודע ציבור שהדיכנסת מינה דייטר ומיכה חיש היו בדיקטטוריון של "אנא" רשמה".

אשר רנו חברי הליבור בועדת הכספים, יתר עם חילי שפירא, במתן סיוע לקבלינס תרשיים במקביל למיוע שניתן למולל בנחל, התפרץ אל חדר ה"כ מנס גולדשטיין, שאינו חבר בועדת ורדש מחבירו למיעה למחר ולאשר סיוע לקבלי אברהם גיגרי, שנמצא על סף תמססות עסקית. לא הכל ידע שח"כ גולדשטיין היה לא רק חבר של גיגרי, אלא גם חבר בדיקטטוריון של "אברהם גיגרי בעל".

כאשר האיגנסרטים אגם גילויים לעיני כל, מתעורר הספק שמולרי את השמועות, לפני חדש הגיע אל חדרו של י"ד ועדת הכספים, אברהם שפירא, שרגא ביין, עורכיו של הקבלי תירשלמי מתחיה לפשי. ע"ר ביין היה מלוח בחשב הכללי-באצור, אריה שר, ובח"כ אהר אולמרט. למחרת ספיר שפירא לחבריו בועדה כי השלושה ביקשו סמל לזרז את חסיול בבקשת סיוע חייג שאישר האוצר לקבלי ליששי. כשתמה העיתונאים אצל ה"כ אולמרט היה עניין היה לו להשתדל למען ליששי אצל י"ד ועדת הכספים, הסביר אולמרט כי לא פעל למען ליששי וכי רק הסדיר את כניסתו לבנסת של שרגא ביין, וליות אותו לחזרו של שפירא, אולמרט תגישי כי אין לו כל קשר לעסקיו של ליששי ומשרה אינו מספל בו. משפוטסו תרביים הללו בעיתון, מרה: "אחד הקוראים לתקשר אל הכתב וספר לי כי ח"כ אולמרט אולי איגו מייצג את ליששי כעורכיו, אבל אין הבית הישן וחוסה שקנה אולמרט לאתרונה בשמנה סמון בירשלים יספח לא את מאשר הקבלי תחתית ליששי".

מירע שוגים אנשים מרביים, חביות וגושים ציבוריים, אל הבריהכנסת שהם עורכיו או יועציו (המשך בעמוד ג).

המקור העונקי עם היחס הנכון באיחסון המזון

אמקור SUPER XL

כל הסופר אצלך במקור

SUPER XL
המקור קובע את היחס
מקור אמקור סופר XL נבנה כך שגם ילדים יוכלו לפתוח את המקור ולקחת את מעון החלב שלהם. את האפרסק העסיסי, או פרוסה מעונת חבנית, באת מון חרוס וקטן - קשה גם לקטנים להסתדר. באת מון מרוות כמו באמקור סופר XL צריך רק להושיט יד.

SUPER XL
המקור קובע את היחס
המקור קובע את היחס. את המקור את מכירה כבר שנים רבות. המוניטין והשירות של אמקור בנו מתוך ירג מתוך הקשבה לדרישות

SUPER XL
המקור קובע את היחס
המקור קובע את היחס. את המקור את מכירה כבר שנים רבות. המוניטין והשירות של אמקור בנו מתוך ירג מתוך הקשבה לדרישות

המקור קובע את היחס. את המקור את מכירה כבר שנים רבות. המוניטין והשירות של אמקור בנו מתוך ירג מתוך הקשבה לדרישות

שניו כמקטן מאותו הכפר

10 מוכסבוע

האדם הזה

רפול ודראושה. רמטכ"ל לשעבר ומורה ערבי. נולדו, גדלו והיים בעמק יזרעאל. אבותיהם קיימו יחסי שכנות הרוקים. בין בתי הבנים מפרידים שני קילומטרים של שדות, ותהום נפשית רחבה יותר. "סופשבוע" הפגיש אותם לדרישה רציני ראשון. מיפגש קריר עם כמה נקודות הסכמה. רפול היה מרשה לדראושה להיפגש עם ערפאת.

מאת יצחק בן-חורין צילומים: שמואל רחמני

שנהם כמעט מאותו הכפר. נולדו, גדלו והיים את כל חייהם בעמק יזרעאל. רק שני קילומטרים של שדות כותנה וכרמי וית בין כפריהם, עם תהום נפשית רחבה ועמק יזרעאל. רפול ודראושה. רמטכ"ל לשעבר וח"כ בווה, בן 58, חקלאי ממושב תל-ערסין, איש "התחיה" והרצ"י ישראל השלמה. ח"כ עבר אל יוהאב דראושה בן 43, איש היגור מהכפר איבסל, חבר מפלגת העבודה, בעד חדרה לגבולות 1967, שני שכנים שמעולם לא התראו ולא נועדו לשיתוף רצינית בביתו של אחד מהם או בשדה. כמעט החזרה כשרצה דראושה לומר לרפול מה רצתו עליו, הוא מנב זאת במאמר שפורסם ב"רס" כמרת 1983. הכותרת התה "לא לשכן מתל-ערסין" מנישתם הראשונה פנים אל פנים הייתה. כנגסת, וגם שם - לא תאמינו - בשירותים. דראושה. גבסמני ומולי היה רפול. ראיתי אותו דרך הדאי של השירותים. כבר לא יכולתי להתחמק מלומר שלום. רפול. אי פעם לא רציתי להיות ממנו. (המשך בעמך הבא)

מוכסבוע 11

הנהלת המוסד

"אשף היה מוכן למ'מ ישיר עם ישראל"

ח' ט' שני מספר לבסוף גילוי ראשון, "אמר ח' עבד-אלוהאב דראשונה, לבסוף בחצי שנת תיבת בארד"ב, ובאמצעות ידידו הד"ר-אמריקני בעל קשרים, מנשתי עם נאיון אשף שם. זה היה לבסוף שנתקע התק למנועת מפגשים. נתבקשתי להתבונן מסר מאסר ערפאת לראש הממשלה דאג שמעון סרט, המסר היה שאשף מוכן להל משאומותן שיר עם מדינת ישראל, ללא מעורבות ירדן, הארץ והמעצמות הנדולות. המסר היה שראשית מוכן לשלוח נציג של לכל מקום בעולם למקום נציג של פרס. הנציג הזה יכול להיות נציג של הממשלה או של ממשלת העבודה. שחשונים יראו אם יש טעם להמשיך המשאומות. הבה נחזק תיבת לשיתן נישוט ראשונה, ואפשר היה לעשות את זה באופן טרד מחלט, או גם לפרסום. ההצעה הייתה רצינית. הייתה אחת לראש הממשלה. אחריה עם ראש הממשלה ועם השרים, והתשובות היתה שליליות. היה גם ויכוח אווירי למפגש עם ערפאת לדאוג, את הכוחות שלו. התשובות שקיבלתי חיות לא חוללי. לא התבוננתי מחשבותי אבל קיבלתי אחת.

למדינת ישראל וגם חלק מהממשלה הערבית, שראשית מוכן לשלוח נציג של לכל מקום בעולם למקום נציג של פרס. הנציג הזה יכול להיות נציג של הממשלה או של ממשלת העבודה. שחשונים יראו אם יש טעם להמשיך המשאומות. הבה נחזק תיבת לשיתן נישוט ראשונה, ואפשר היה לעשות את זה באופן טרד מחלט, או גם לפרסום. ההצעה הייתה רצינית. הייתה אחת לראש הממשלה. אחריה עם ראש הממשלה ועם השרים, והתשובות היתה שליליות. היה גם ויכוח אווירי למפגש עם ערפאת לדאוג, את הכוחות שלו. התשובות שקיבלתי חיות לא חוללי. לא התבוננתי מחשבותי אבל קיבלתי אחת.

המסר המעמדי הקודם (ראשונה, רפול היה שם, או ריכנו. הוא אמר לי: "אתה יודע, לולא אבא שלי אתה היית פליט". אמרתי לו: "אני יודע, אבא שלי וברנו לברכה היה ירדן של הערבים. אתה לא".

מישהו הייתה בין אליהו איתן, אבא שלי, רפול, איש "הסוד" שהיה בין השמונה שהקימו את תל-עזריהם ב-1919, לבין אמר מוסה, דודו של ח'ב דראשונה, עור ישר ללן. משמחת דראשונה היא הנדולה באיבסל, עם שורשים עמוקים בגליל, שהגיעה מתי"א לפני 300-250 שנה. הדור היה מוכתר הכפר וראש המועצה המקומית הראשון.

פנימית השירה של ח'ב"ס היתה במעלית של הכנרת. גם היא במקרה. זה היה בנובמבר 1984. לאחר שובו של דראשונה מקפרימין (שם המתין לשווא לשארית בניו לירדן, כדי להגיע לביתו המועצה הפלשתינית ברבת-עמון). דראשונה, רפול יוצא מהמעלית ואומר לי: "למה ברתת לקפרימין אם מחפשים אותך, אתה יכול להתחבא אצלי בתל-עזריהם". הייתי מתוח כאותו יום והיה לי קשה לשמוע את זה, וסר ממולי.

צעתי להכניס את שני השבנים. רפול השיב סיר וכוזב. גם דראשונה הסכים, אך ביקש להיות המארח. רפול לא התנגד. ביקום המנישה לא נחשב בעיניו. שחייה מקרימה אמר דראשונה: "זה לא רב מסוים, הוא לא הסתיר את חששו שמישהו גלוי עם רמטכ"ל מלחמת לבנון-עלול לערער את יוקרתו ברוחב הערבי".

המנישה נקבעה ליום חמישי שעבר בשבוע בכוכר. הדרך לביית של דראשונה עוברת במסמאות הצרות של איבסל. מי הכיב קולחים ברחוב. שער ברול בגניסה, סדרנות חצוניות מליכות לקסם השניה הייתה לסלון. רפול הגיע לשם בבתי-דבר שלו בתל-עזריהם, לבסוף מבני גינה וחולצת עבודה בחלה ולדגליו מגפי עור. צאצאי ירדן היו ססגנות שם וית שבעצירתו עסק משעות הבוקר המוקדמות. דראשונה, לבסוף סכסכי טרילי, חולצת פסים ואמורה אלגנטית, המתין לרפול במתח והיה מתוח. בשבא ואחריו השתרדה מוכנה קצרה. דראשונה שאל: "מה אתה עושה? רפול ענה: "מה שאתה רוצה". ודראשונה פסק: "קודם תהי אחרי כך קשה". לפני בוא התה ישוב זה לירדן, אבל ריכנו בנוף שליש, כתיבת המראית.

עבר-אלוהאב התחיל במספר על תל-עזריהם של ילדותו. הוא נהג להגיע אליה עם הדוד וברכות השנים לבין, להתארח אצל ידידים. למסעוקי לקנות 12 סולבסו

ובעונת הקציר עברנו באיבסל. לעבור סה זה היה אירוע. אצלנו, בשאתה עובר בשורה אתה מביא אוכל מהבית. כשהלכנו לעבור באיבסל ידענו ששם יש תיבה ולא צריך להביא אוכל. דראשונה: "המוסד 'שכונת מובה' יושם בחיטם בין הכפרים שלנו. אני לא חובר ששטעני פעם כבוד עויין בלמי תל-עזריהם. אפילו כאלהם 67' בשגל הגברים של תל-עזריהם הלכו לשרת בצבא, יצאו משלחת של מתגבים ואנשי ציבור מאיבסל להגשם עם וקי תל-עזריהם. להציע עזרה בעבודה והקללות. רפול: "בצר יחסים הרקים היו גם מריבות. חרש עולים עם ערבים על השורות. היו מדרסות על מסג התקללות ומכות. גם הספור של 67' מחולק לשני חלקים. בשל ידעו מי מנצח במלחמה הערבים חשבו שהנה מחלקים את תל-עזריהם ביניהם. אבל זה נגדן שאחרי כך באה משלחת מאיבסל ועזרה באיבסל החצר".

ראשונה: "אני לא מסכים עם רפול. אני חיתה התמסאות של איוה ילד לא שטעני ברבים באלה. שטעני על אנשים שרמנו רב. חרנו כפי נועדו לקיטונת השבנים בעבודות. אנשים הכיעו את מלא התנועה עם המרינה".

רפול: "ב'88' התגייסתי לסלס"ה. אנא שלי השאר את איבסל במקום. דאג שהתושבים לא ירחו ולא גורשו. זה היה על חוט השערה". דראשונה: "את הספור הזה שטעני מהרורים שלי. רפול וברנו לברכה והוא אמר להם, 'חזרו, אני אחראי שלא יפגעו בכם לדעה. ובאמת הוא נא בעצמו לאיבסל. מתארים אותו עם מבנים ערבים ואקרא אורח. הוא אמר: 'תחזרו הביתה, אנחנו שנים' ואנשי איבסל חזרו".

האשה ליילה מגישה תה בבוסת חרסית פרחונית. אני שואל איר קרה שער בל נא נמשך לשיחה באור הבתים שלהם. הם שבים בחיציס קלושים.

רפול: "יש באיבסל אף אנשים שלא מנשתי".

רפול והמוכתר: "אבו-מוסה היה אצלנו בן-בית. אבא שלי לימד אותו לקרוא ולכתוב בערבית. בעונת החריש והקציר עבדנו באיבסל. זה היה אירוע. אצלנו צריך לקחת אוכל לשרה. כשהלכנו לעבוד באיבסל ידענו שעם יש חגיגה ולא צריך להביא אוכל מהבית".

דראשונה: "הוא היה בצבא ואני במערכת החינוך, ושנינו חב"ב בנסת חרשים". רפול: "יש אנשים שהסיבות לא מפרישות אותם". אורי: "בזכות קצרה דראשונה לקח אורי ומתחיל לרוב סולבסו. דראשונה חסם על רפול נקשר במספר ציטטות שנתנו לו ריכוזי שלילי. היו לו התבטאויות קשות נגד ערבים כמו 'נצקים סממנים' ואם אתה רוצה לרדת מה ערבי חושב - תחלל לו את הראש".

רפול: "דראשונה מייצג גישה אחרת מזו המקובלת בעולם הערבי ובקרב ערביי ארץ-ישראל, גישה שיכולה להיות מקובלת עלי פרט לקונפדרציה עם ירדן". דראשונה: "אם רפול מקבל את העמדה שלי אז אנחנו מחקמים יפה מאד".

מיליון ערבים. המסגרת העליונה היא מרינה ישראל. אם הערבים רוצים להשתלב במרינה בבקשה, אבל הם לא יכולים גם לרצות להיות פה וגם להחליט בנו, כשהמסגרת של המלחמה ידועה. לא צריך להיות נביא בשביל להבין אותה. הם צריכים להבין בכוח החרים על ארץ-ישראל ולהפסיק להחליט בנו. דראשונה מייצג גישה אחרת מזו המקובלת בעולם הערבי ובקרב ערביי ארץ-ישראל. הוא מייצג עמדה שיכולה להיות מקובלת עלי, פרט לקונפדרציה עם ירדן".

דראשונה: "אם רפול מקבל את העמדה שלי, אז אנחנו מתקדמים יפה מאד". רפול: "אני דראשונה אולי כן, אבל לא עור שלוש. רפול: "אני מיליון יהודים ושני מיליון ערבים. או דראשונה לא יך מחד לבנסת ויגיד עלי, וזה יש לנו עור מלשתינו". אחרי שיחה בת שעה הם עריין מרבים בנוף שליש. מהמטבח של ליילה עולים ריחות טובים של תבשילים. עבר-אלוהאב מושי לשם לבמה רכות, לברוק אם הכל בסדר. הצלם ממסה לשכנע את רפול אליאקה. רפול מברך: "צלמו אותם ששם גם זה הבית. רפול מעריך להישאר במקום".

כנס אמר מוסה, במינה לראשו. רפול וינן לעזי כשחמה הוא תיכנן ביקור נימסוק קצר. רפול ביקש ממנו להישאר. הוא שאל אם אני שפירי. רפול אמר: "כשום אומן לא. חרור ישב נה, מלל חרור תחילה הואין כשקט לשירה. עבשיו עבשיו על אסר ערפאת. שניהם ניסו להגיע אלי. וכל דור גיירות במלחמת לבנון. דראשונה לסג שתיים דור המועצה הפלשתינית ברבת-עמון. רפול: "לא חתה לנו סטרה ללכוד אותו בכיניות. וזה פנים יכולו להרוג אותו. במקרה סמיים שילתי אישית לתת סקורה להרוג את ערפאת, אבל זה נועים דרבה אנשים חמים מפשע. או אמרתי לא. שפאל לא מנחה איום, אלא ארגון הטרור שלה. אם תהיך - ויבא אחרי".

דראשונה: "מתבוננתי להניע אליו לעמאן ולקרא לו לבסל את הסעיפים באמנה הפלשתינית שלא מרים גובות הקום של מדינת ישראל ובוחנו של חסם חרורי למולדת, אלא דק כוכותו של חסם הפלשתיני רציתי לרבר עם ערפאת. עובדה שרם משאומותן היאלוג אפשר לפתור בעיות. המלחמה לא פתרה את הסכסוך. שני העמים שילמו מחיר בם. איבסל שישנם ליד השולחן, צריך פתרון שיכניח את קיפה של מדינת ישראל וגם את כוח הפלשתינים לגרעה עצמית. זה יכול להתממש כקונפדרציה של שתי עמים - הישראלים, הירדנים והפלשתינים".

אמרתי: "דראשונה אמר בעצמך את מה שהציגות ב'88' - '48' - שיתורים וערבים יכולים להיות מנווים בישראל. מהימנות חוכנית החלוקה - השיבו מנווים יצא מבלי משמחה, אבל הערבים פתחו במלחמה את ירדן הייתי שם בצד. 74 אחוז מהתושבים שלה הם פלשתינים. אם היו חיים שם יורדים, היה מה לעי על קונפדרציה. שיתוף פעולה בבקשה. כמו חלע תלנית. בארץ-ישראל הסטטורית חיים שני

דראשונה חזר לסלון ומביא איתו קצת מוצמד של המסכת. פתאום הם עוברים לרבר בנוף ראשון. רפול: "הבעיה שלך היא עם החברים שלך, הערבים באיבסל, בעראבה, באום-אל-פאחם, ועם אלה שרצית להגשם איתם בעמאן. אני מסכים עם ההכרה שלך במדינת ישראל ושאפשר לסגור דרך לשבת יתר לסדר את העניינים בינינו. זה בחנאי שדירן לא בעניין, בחנאי שארץ-ישראל סובבת בשיבת לנס היהודי, ובחנאי שלא נלחמים ולא מפעילים טרור. אלה תנאים קשים, אבל לנו אין אלטרנטיבה שחאפשר קיום. אם הערבים היו מקבלים את הבית החלוקה, או מה שדראשונה אמר היום, היה נכון או. אבל אסור להחזיר את גלגל ההיסטוריה המצב הקיים הוא קו ההחלטה".

דראשונה: "הבנים חרקי המוסרי של ישראל זו חוכנית החלוקה. זו הייתה החלמה היסטורית. יש עובדות בשטח, יש שתי הנדעות לאסיה, ושני עמים שמעלים סיעונים צורקים. אתה, רפול, מצפה שהערבים יכיר בהורים בלי שהורים היו מוכנים להכיר בשוכים של חסם הפלשתיני אפשר להמשיך לחכות לשוא. ההכרה צריכה להיות הדדית. יש שני עמים בין הידן לים, להשיגה זכויות צורקות על אותה ביטות ארץ. אני מברך על הבנה הדדית - זה המפתח לפתרון הבעיה. סרינת ישראל מימשה את זכויותיה בגבולות 67'. יש מקום למימוש זכויות הפלשתינים בשטחים הכבושים, למימוש המאווים להגדרה עצמית, למדינה שלהם. אם זה יקרה, אני אשאר כאן בבית באיבסל, במרינה שלי - ישראל, אני ולק איבסלני סמנו. אנל אני רוצה פתרון כדי שיהיה לי יותר קל להשתלב במרינה ולהיות איתם".

שנורע על נגיעות הפתאומית של ח'כ דראשונה לקפרימין, היה הגית שרד במתח גדול. האשה רצתה לראות אותו חוזר. עבר-אלוהאב רצה להיפגש עם ראשי אשף ברי להביא אליהם את רברו של הערבי הישראלי, שרעתי אינה נשמעת כלל. רפול: "אם הייתי דראשונה - גם אני הייתי נוסע לעמאן. הוא ערבי והוא מרינס כמי ששייך לעולם הערבי, שיש לו רעיון מוב ונא דיעות מה הוא יכל להביא לשם. במדינתו הוא צודק. יש לו הלך מחשבה והוא ניסה להנשים אותו. אני לא מאמין שהוא היה משיג משהו. רעויותהם של ראשי אשף ורוקות מערותיו של דראשונה". דראשונה: "הן שונות, זה נכון. אבל לא היו שונות, לא הייתה שום בעיה ולא הייתי מנסה להגיע אליהם". רפול: "יש גם בעיה סטטלית שאמור לבסוע (המשע בעמוד 32)

רפול: "היו צריכים לתת לדראשונה ליסוע לרבת-עמאן, להיות עליה שלנו, שישועה מה רוצים באשף ואם יש סיכוי שיקבלו את 242 ו-338. אבל דעותיהם רחוקות מדעותיו". דראשונה: "הן שונות, זה נכון. אם לא היו שונות, לא הייתה שום בעיה ולא הייתי מנסה להגיע אליהם".

הנהגת הוועד

אבל יחד קומה

אצבעוני לא היה כזה

בחדרה המאצואיטית שלנו הנמוך הוא חריג המקלל את השורה. תמיד הם היו מוזרים להשכר, ליצני חצר, בדרנים, להוטנים. יחד עם זאת היה בהם מין קסם מושך: האין הנמדדת תחשופת המכסה על גדלות מאנית? נמוכיקומה ישראלים מספרים על החיים במדינה שעריין מתמחה בנעיצת מבטים ובזיווי הנמוך עם הנחת. אליזבט ופרלה אוביין, קרבנות ניסיון המזעזעים של דיר מנגלה באושוויץ, כותבות בספר חריש כי עיי חקר משפחתן הוא קוזה לגלות את הקוד הסודי של הצמיחה האנושית.

מאת שרית פוקס צילומים: דפנה קצור

לנני ואלס במקום מארש: אליזבט ופרלה, אוביין, מרגני יסיי אצל דיר מנגלה באושוויץ, מתובת מספרן העומר לצאת לאור (בהוצאת "זוהר"), כי באמצעות חקר נמרי משפחתן מסתגל בניה קוזה מנגלה לגלות את הקוד הסודי של הצמיחה האנושית, שאלי הוא המפתח אל הנצח.

מתווספים שיתופים, כאשר מתבוננת רותי ינאי לספס על כורסה רנילה, היא נראית לי כמו קופץ גובה בתחרות אתלטיקה אומרת את נובה הדריס, מתבוננת את סיבוייה, שואפת אוויר, מעמידה פנים שכל זה לא מסביר אותה והופ לא הניעה. ושוב אומרת, תבונן, שאיפה נוגשאלאנטיזם רהופ הצליחה חיים שלמים נצפים מלמטה, אל רלפקר המשרדים הממשלתיים אין הנמוכים מגיעים. עליה לאוטיבוס מולכת מעליהם אימים מליים. עליה לאוטיבוס נובלת מסתבנות, והשגת הנבינה הנוכחית בטקיד של המפרמקס בכקשת חסר: סליחה, אליי, אתה סובל לעוד לי להגיע, גם המלסון היכודי הוא התמטשות הדוהן אי אפשר ליצור קשר.

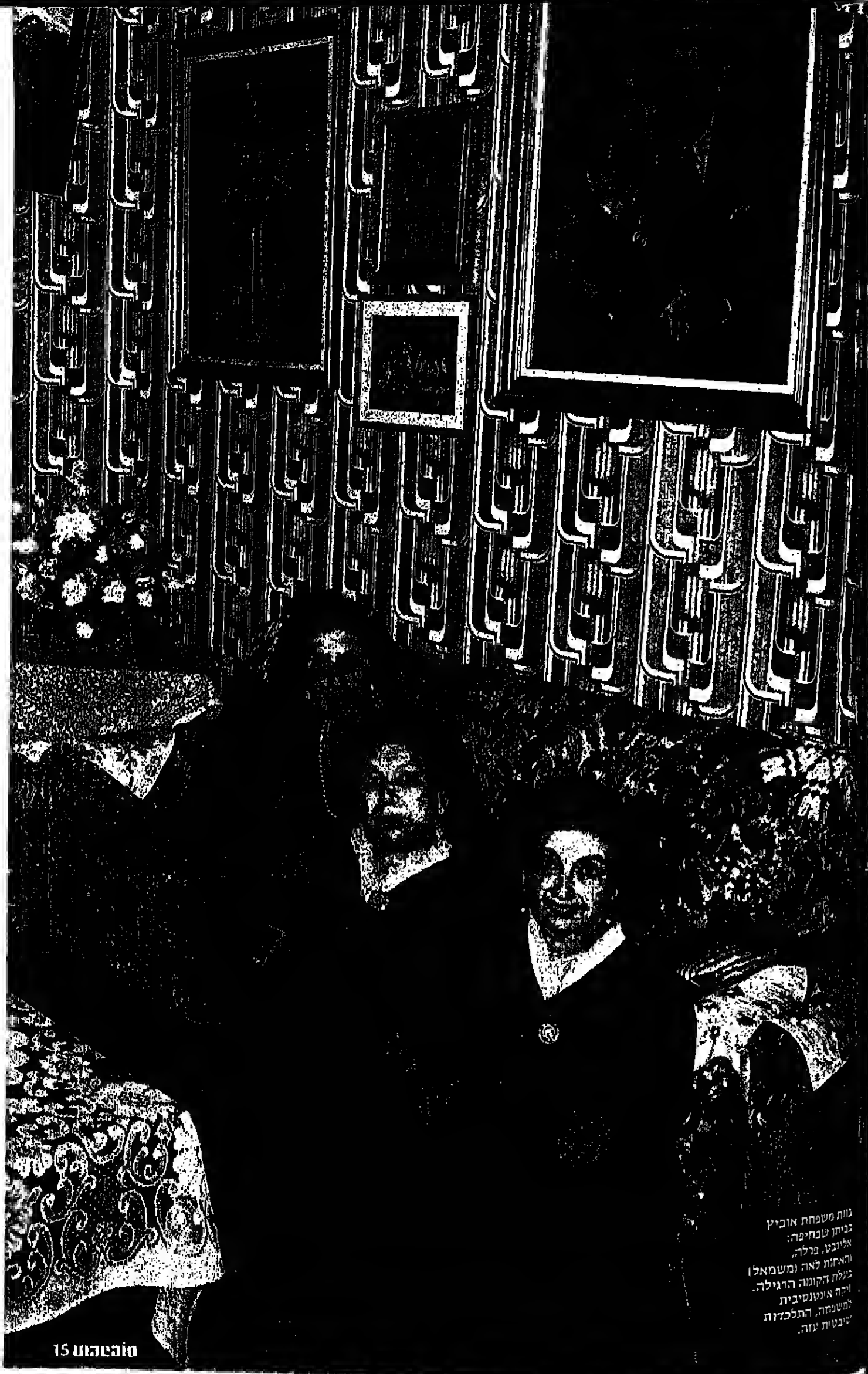
לצה של הסכר, הנמרים, אותו אדם, אבל יותר קטן: ריסתמוניה שטנית, אבל גם הרמוניה של ילד נצחי. אולי אפילו לא אדם. כובת שחוק. באוסטורליה מתחרים עכשיו בהריפתם לרוחק בתחליף למדור כדור. אם הפירמיה המסורת לא עומדת לך הדוסנות להתפלל ולחשש כמראש, אתה מנסה לקנות לך חחושה רומה על-ידי כך שתתפרר עצמן לסילי - מתב נמוריקוסה אחר כמסאון אנלי של נמוכים, על המנהג הזה של הפיכת הנמרים לכרורי משחק.

אליפ שנים הם היו מורים להשכר, ליצני חצר, בדרנים, להוטנים. כימי הביניים מינו אותם להיות שוטרי האצרות המלכותיים כדי שניתן היה להרוסם בקלות וללכוד אותם אם ינסו לברוח. לא התקדמו הרבה ביחסו אל הנמרים, אשר יבנו להלן כשם נמוכיקומה, כשם שהנמרים לא יבנו כאן כשם ענקים. גם החדרה הישראלית מתמחה בנעיצת מבטים וכזיווי הנמוך עם הנחת. בארצות אודות הם מרווחים, לא צולבים אותם בכל דנו. פרופסור סדילי לינוס ראש המכון הגנטי בכית הווליס איכילוב, מספר לי על הורים לילדים מוגבלים שידרו מן הארץ מסיבות אלה. בחיל, הוא אומר, אפשר לטייל אדם במדינת ואף אחר לא יסתכל עליהם בטקס על התמונות. כארצות-הברית מלמדים בבתי-הספר להבין את השונה והמוגבל. לדים בני 11 מבקשים במסורות לספגרים וחרשים ונפגשים עם נמוכים. מתכנס אדם לכבר כל אחר כחלק מריצת הרים.

ועם זאת, קסם נסודי-קומה לאדם הרניל תענוע המביל איוו סוד. האין הנמדדת תחשופת המכסה על גדלות סאנית? אצבעוני לא היה כזה וניכוד הננס של גינדר נראס "יוחן הפח" לא מנע שמשות בקול, ומאלץ את תופי התומדות הנאצית

אליזבט ופרלה אוביין, באושוויץ, שאב מנגלה את מוח העצמות בינימוך השדרה שלהן ומצין את דמו בהקאות אינסופיות, אבל באופן מודרני נהג להן חסר.

מנת משפחת אוביין: אליזבט, פרילה, ואליזבט (משמאל) בעלת הקומה הרנילה. יחד אינטימיות המשפחה, התכנסות יציבות עזה.

פתרו אותם

מע

כמה טוב שידרו גשמי ברכה.
כמה טוב שעלה מפלג הבינרו.
כמה טוב שאין צורך לקצץ עוד מן המים לחקלאות כרע.
אכל אל חמעה:
שנה גשומה אחת ואפילו חמש שנים גשומות, אינו מספיק
בשביל להציל את ישראל - ואותך - ממצוקת מים בשחיה.
בשביל להציל את ישראל, כדי שאפשר יהיה להביא על שולחן
החממה ירוקה ולא צהובה

אל תתן
לחילא אות
למורה

★
★
★

העיסוק בעיקר בפרסום ומתן סיוע, ופחות
בניסיון בין הנומדים לבין עצמם. עכשיו מגמה
הפכה והיום לקטים את ענין (עמותות נמוכי קומה)
יד ללשע על זכויותיהם. ככוחותם להגיע עד לכנסת.
אנחנו רואים הנהגים, הילדים אינם גושים לתחבר
ליה.

[illegible]

משתול נעלה ונחנק את יחסיה עם כנה ואניה
היא את נכרתם רינה, ילדה רגילה. הם היו
שקלם ויכלו כלי במדור כל נרגל או כלי יר,
שם מליה כעצם. מעם רגליה החצורם
נענת משתתת. אתותו גועקה: 'אוי אבוי, שלא
תליהו ימותו. משתכלי על עצמך איך את
תליהו ואתה מואת במים בחצוק עלי. חיונה בין
הלוח אתה מן משיכה אמיתית אומצפת על
שם אלו ואתה שאתה תלורה כרבר, והמשיך מן

אין שום רוב מוזי כמפורד אהבה שלכור, אומר
 שיש שחורד, לא אני אל מאצ'ר. לא אני אל
 לא תאשה ואל איני ממתייש, בדחוב אנתו
 לילי עי די, וואו איני שממתייש בעצמא כנולג.
 שניקט וילבס בדחוב ופתאמי אני מלה אהה
 נחמ מאהר, היא נחמתי לי הורמנות להנער
 ה.

לי מל, אומדמתי מלוי, וואו סין מלא כוה,
 וישעלתי ולי כולו אהבה, וואו אהתי וואו
 וואו ידעתי שוה אל מפני שאני נחמ ומשכח
 וואו מעבר לזו.

היין, אורל ופני מאדיות, וואו אל יחל.
 וואו אורל ופני מאדיות, וואו אל יחל.

אך נבצת לביתה של מליה גערה יפהיה
בה 12, שרגילה הממקד למנות. היא באה
לביקור עם תודית. ענת (כדורי)
מתגוררת במושב ליד ירושלים ויש לה
אחיה גדול וזוגות רבים.

[illegible]

שלא ילדו את שהיצוד המושלם אליו מיללנו. אחר-כך

[illegible]

כאחר מביקורי כבייתו של גמור-קטסה בן 12, נגנשתי כחורים שאינם מקבלים את הכן, כמו אי קבלת נאורות בביכול של חורים שביטתה כסופה של מלידה. האם סימרה לי כיצד מתייחסים אליו ביית כצורה טבעית וגורסלית ולא מוותרים לו על

[illegible][illegible]

בזמן כתיבתם. אסתיסיקה מתוקה עד כדי אכזריות: מרחיק מלמטיקס סרהיבים, כריות סאטין כוחקות, וילון יאסאריילי אדום. אליכטס ופרלה יושכות על שופרופים, משמלות ידוקות ותואמות מעשה רייזן עם סלטות לבנות, תלויני והב ועגילים רמייני אשכולות. תמונות מנתקתות סנציוחות כייאיליוס סרהים את עוריהן.

אשריך שאב סגולה את מה שמצטות
סעודת שמורד שילוח, קער את שילוח,
תלש את שערותיך לפיכסתה, חוריק
לקבות חומר שחללה קפץ על פשתתה,
ואילן אותך לעשות צריכתה פופכית,
קעץ אותך במוסל וחורתיך בן חומר
הבאית לך על פיורו חמץ את מן בכותות
השומות, אבל חמור מרד, ואולי חסר מן
שערותיך תגבית, חמץ לך חסר, דע שלפמנעם
נעטת לו חמץ חומה מן באר נרדל חורר, הוא
לרשותו מגורים סיחורר, עם אסלה חקופת
עמידה בצביותיו, הוא תיאל לך מדררה, ולק
לצביותיך לתינוקת של האוחות, אל ששורן בן
שענת שנת את זמן עקלתה, הוא תיאל לפמנעם
לעצמם אומר מתיור, חמץ חמץ וביא לך דורר.

הן ידעו את חולשתו של מנגלה אליהן, שנבעה
 מהיטותו להפיק מהן את סוד הנגימ האנושי, ואפילו
 יצלו אותה כדי להציל ידידות בעלות טובה גורמלי

ל לחקת התיאטרון שלח, "לילימוט".

מסמנה. הן הציגו אותו כחור בנות משטרה, שכלדיקן
א יוכלו. לחמק. מעם עמרו. להפריד אותו
ה"הירדלות", כלשון, ואליכוס העלה להחנות בפניה
היו מנוה אחר כך כמו ילד חנוני לא איכז כשהוא וקס
ה גם אם הוא כלפיו. אחר סקווה שותכל להכין,
ההדיש ולסלח כמו איכ. נלי ה"הירדלות", אמרה לו
הליכוס, מי יציא לנו מיציא מי יעלה אותו למיטות
השלימה להחנות השוואה אותו אליכוס לאלוהים
הן העילה לכסוף את ה"הירדלות".

בכאשר של רבד תימסר תסרית לסגרת אלה
ייוון. הן כבר עמרו בתוך תא הנוים תחשוך, כאשר
שפע גילה סגלה מבחין שפועים לעשות מקלות
ראגרי למקור תחילתו בעתה, אפשוהו אפשוהו
הפסיק, תספיק, הוא ועק או נשפעו המיסות בדת
נאותו נחלצו ששם שפכו עליהן מים קרים
קרה ועטמו אותן כשטיכות. את מוזיר הצלתן הוא

יום אחד הלביש אותו בשתלוצות והורידו אותו
 למסעדות, כדי לבנות אותו אל בית העולם לקצין
 והמאבט, לאוראי, שם האכילו אותו כשר,
 מסתוריים ארמל ולחם. הן נעצו בשות ומולות שכבר
 חשבו בחור, המון, חלבו בעומק של עלמן לבנות.
 היע והעלד במבניות מחדדות, והמגינית והכנסו
 אולם ענק סיר לאתר שותאצא ממנו גוריה עצמת
 והמגינית והמגינית שותן חלוצות לבנות, אולם
 (המשיך בעמוד 41)

סלבינג 17

هذا في الف

מה שאני אוהב ולא כל כך אוהב באשה

אוהב

1. אשה הנראית קשובה, אפילו אם היא לא כל כך מקשיבה.
2. אשה האוהבת צחוק ברא.
3. אשה היכולה להתלבש טיפ-טופ ב־5 דקות.
4. אשה שהחבר הטוב ביותר שלה הוא גבר.
5. אשה הנזהית להתלבש יפה לארוחה בבית.
6. אשה ששרה בקול רם אפילו אם היא חדיפת.
7. אשה שרוקדת מצוין.
8. אשה האוהבת בגדים, אך אינה מרובית עליהם.
9. אשה שאינה מופחדת לומר כשהיא כועסת.
10. אשה שאינה חושבת שזה בבוז לקנות 2 בקבוקי בושם הברשם שלי כמוך.

ביל בלאס - אופנאי

את "ביל בלאס" ניתן להשיג בחנויות הבאות:
חלוצית: שוק אנדגרגול, מחשבי לצרן, ריונפן סטור, כלב שולס, מפרפאום, חוראביץ, פורפורמיה, יסמן אבן, גנידול 22, רמת-גן, סופרפארם, קניון אילון, חרציליטופרפארם, טוה ארזים, רחובות, כלב יחידה הרצל 186, אשקלון: שוק, חיותה ומשכיר לצרן, חדרה ומשכיר לצרן, כרמיאל: כלב גני חרוב מסחר, ירושלים: חושבי לצרן.

לא אוהב

1. אשה המדברת כל הזמן על דיאטה.
2. אשה המספרת לך הכל ברגע שהיכרת אותה.
3. אשה שאינה יכולה לעבוד ליד ראי מבלי להביט בו.
4. אשה התורששת להרטיב את שמה בגשם.
5. אשה שאינה מודה בכך שהיא קוראת רומנים זולים.
6. אשה שאינה יכולה ללכת לקולנוע לבדה.
7. אשה הקוראת לכל אחד "חוקי".
8. אשה החושבת שזה בבוז מיתן לקנות 2 בקבוקי בושם בבת אחת.

בונה הפצצה

ב ספר "מורדוק ופוליוקיווי" - האיש ותורתו" (Frederic Joliot-Curie: the man and his theories) מאת מייז ביקאר שרדא או בשמו השווייט במאיוס (אחרי: ביוויורק בהוצאה מוסט (Pawcett), נאמר (עמוד 78)

... תחת זה ב־1946, כאשר הוציב העליון (של הוועדה הצרפתית לאנרגיה אטומית, נולטיקיווי - א.ר.), איורין (אשתו, מדענית בזכות עצמה ובחם של מייז ומארי קירי חאנדיים, מגלי הדאריס), ליאו קובנסקי, מוריס סורדין, ליאו דניול, ואחרים, בנוסח לדאשונה למרדוק דת שאטיון" (אזה משרשה מצורוח שובנו סביב מאיוס, להנחתה ולעל ממלחמה העולם הראשונה - א.ר.), שמשך הסלחמה הצרפתי העמיר, לשרות ה־CEA (הוועדה לאנרגיה אטומית), מאות עותק של חומר נגן אטומס שם... ביולי 1946 ובסוף סורדין מוסיט עם שני ממוחיי נכאפול 1947, כבי עברו שם יוחר מעשרים איש, הציבו מחקרים וצוה... כעבור שבועות אחדים חזרו שתי מעבדות הורשה וחזרו בניסויים ראשונים במילקול של מיטונים בגראפוט... המחקר שבו שבו הכור האטומי הצרפתי, קם ועלה מן הקרקע...

מרג' מראמיס מרן, תחושב לאי הצצה חאטום של צרפה שמשחתה לראשונה ב־1946 בשחרור האליהיה, גילה למני ומן מר כי בראשית שנות ה־50, סיפקה צרפה ליוזא, במשרדה שיתוף מענקת מדע, את קורת יוצרת של המצצה, צרפה שיתוף אנליזה של ביונות הכנר, בדימונת, ובכאיון ליפאנדין, שיוסיס חולנורו, אמר מרן כי ביו חיתר כולל חוקי מחקרו, שרדי, חוקיקסטי, ליוזא, ראש חזון תורניטיס.

צרפה חיתרה בסוף שנות ה־40 ובחזרה שנות חרם: המעצמה הצרפנית בעולם, צרפה יכולה בעצמות, אלא שרדיה פיתחה את המכונה האטום של באורה עצמאית להעניק, להחזיק, יד ימינו של נולטיקיווי ומשך 2 בקבוקי בושם חאטום חרציליטופרפארם, חרם חרם, חרם חרם.

חוקיקסראם שלו, מרצה מלחמת העולם והוא ביטש להצטרף לצבא, אלא שכלשבת הניסויים במאיוס אמר שאני נתין סייס (מגדורין) וסידור לגייס, המסכסס איפוא לעבור על התורה שלי במעבדתו של חוקיקסיו הנרדע פול לאנזונאן, ממציא הסונאר, מורדין היה שתף למיתות ההמצאה ויצא לבחון אותה לראשונה במל טולק, הבסס המרבי של צי המלחמה הצרפתי, היה זה ב־1940, צרפת נשלטה בכר חלקיק בירי הנאציס, האניה שעליה חצבתי מרחה להגלין לגיבדאלסר - אלא שהמליצה למאיוס אלכאני שגבוליו וסגנה שם המנה בודה, כעבור שנה חוד למאיוס, אך חבר קנאי הלשין עלי לשלטונות ושי בסעו שאני מרגל אנגלי, נחקרתי ארובות - ואחרים ברחתי למסדר, דרך הסידנאים, שם נלכחתי גידי המשטרה הסאשיסטית והשליכו אותי לכלא, משלא נמצאה חצורה למאיוס, שוחררתי והמסכסס לליטנו, משם לגיבדאלסר ומשם - לאנגליה.

ית חרם: הוא מסרב לרדע על כן, אבל סיפר לי כי למעשה הנאציס רדמו אחיו ומשום כך כרח למסדר, הוא חזק את המידנאים המשלנים במסע רגלי קשה והקטל חלביס במרדיו, המגיד אותו, לירי הסאשיסטים, כשי שגנה אז בכל מי שתיה יתווי ובעל רדיון מגדורין, ממי יתווי אחד שהגיע אז לארץ מפורסגל שמענו שיליה אחד הניעה צוללת בריטית לגיבדאלסר ואספה את אור לאנגליה, ולו וקוסים לו שם בחיפית לעבודות מחקר ומיתות חשאיות של מיוקטי ראור מונאר?

סוף מרדיון, כאשר הנעתי לאנגליה קיבלתי מרים ורדנה קפונה מיוחרת, הצינו אותו באסמיק אוסיס, עדיין לא קרא להק "מונאר", חיייתי במל מרדסמסח, סח היה חקפירי הבכיעץ - אני יכל רק (חמשך בעשרה 82)

מרדוק סורדין, אביו של משה (שלישי מימין) עם הוציב העליון הבריטי אדוורד ווקום במפעלי המלח של עתליח: הוא רצה לבנות קונדס את הארץ ואילץ את ילדיו לגור באוהל בחל-אביב.

(המשך מדעמוד הקודם)
את הערכה שיהיה רבים הם ממוחיי גדולים בחותם החריש הוה וקוסקס בטיחוח, התסעל מהעובדה שארם צעיר, כמנני, גניע לעמרה חשוכה כצופה, גם כאן ניצל את החומטוח להפניו את בקאוח ביוניתי, המלה 'אמוס' ביוניתי היא 'אסוסוס', אמר, זה 'כלתי-מחלק', לא כן... ויברו על האפשרויות הרבות הטמונות באנגריה אטומית, אחרייכן ויברו על דארא, בארץ היה אז רק ציור אמריקני, מוכ כשלעצמו אבל די פרימיטיבי, שהיו עמו צווחותיטעל רכות, אמרתי לבג, 'אין כעיתו למעשה אפשר לבנות מיתקני דאראר קמיוניים מרצות מסמית, אין צורך בעורה מבוז, בעקבות זאת היפנה אחי בג, להמשיך כשיחה בושא נה עם הרסמכיל ראן, ינאל ירין, שותעייין פחות כאסוס ויותר כדאראר, לצערי, לא חיה המשך לשיחה - למרות שסוכס שכאשר אדוורד לפאריס אסמך למעל משם...

שה מורדין עלה לארץ מקרים, חרם, בתחילת 1920 יחד עם אביו סורדין, אחיו תנר ואחורו רינה, חרם, ממשפחת תרשיש ושעליס, מסורת משפחתית מתייחסת לאנזון טילנלה, סחה משפעת בחורף 1919 כשהחלה המשפחה במסע רצוף התלאות והממושך (שישה חודשים) לארץ-ישראל.

אבא, השתתף במחשבת 1903, נחשב לסידוריסט ולרמולוציוני, היה חבד בקבוצתם של מניה שוחם וסנחס רוסנברג, האחוראנה' (המשפחה החשאית הצארית) לבדה אותו חווא חספ מבוח דת, תחילה היכורה בגלל רעותיו הטוליסיות ואחרייכן - משום שגילו את ידוהו, אבא אידעו קבוצת יתוים במסרה לעלות לארץ ולהתבסס על תעשייה, הוא ריב על כך שהארץ וקוסק בראש הראשונה לתעשייתיסור כסו שמו, מלח וסלט, אלא שער מרחה מרץ וויכוח בין חברי הקבוצה, ורק 12 הצטרפו אלינו למסע, נוכחת רינה ווריס, האניה המלינה לתורכיה שבה עשית כמה חרשים, אחרייכן המשכנו לכיירה, שם הוכנסנו להסגר, ומשם הצלחנו לכסוף להגיע ליפו, עם חשורת מווייטות.

מורדין האב גרם כי 'תחילה נבנה את הארץ ואחרייכן נבנה בה את ביתנו הפרטי, משום כך אילץ את ילדיו להתגורר באוהל, חוסוסים לגשם ולקר, הוא עצמו התגורר וכן מה בחרדון קסן על גבול חל-אביב ויסן ומשם חזר לארגן את חברה המלה שלו, עור ברוסיה ניהל מסעל לייצור מלה, ואת מרות המסעוע הבאי עימו, הוא היה רמות שנויה במחלוקת, חוקיק עתליח וכוכים אותו כארס קשה מאור, אך יתר עם זאת כעל לב וכן, אררים מסמייס כי שגאו את הוהנחתו

האדם האחרון

500 פרסים

בין כל השלטים המודפסים במועדון חברים נבחרת פרס ראשון: מכונית דה ויטסו קורה 87. פרסים נוספים: 500 חולצות של דפי זהב, ביגוד, מאווי פרסים יקר ערך, אל תחמיץ את ההזדמנות!

5 דלתות במחיר של 10 דלתות לרכב **רב-בריה**

אלקטרה
אלקטרה חשמל וטלפונים

סנו
30 חבילות שני ממבחרי המוצרים

YAMAHA
3 אופנועים וסגנון יפני

CROSS
30 עמ' קרוס וקרוס

Agfa
30 מצלמות אגפה פוקס

REVLON
30 חבילות שני לשיפוח

Rosh Indiani
30 מערכות אופנה

DINO
5 זוגות אופניים דינו

3 ארץ
100 צעצועי יוקרה

40 קמרים

5 מערכות דודי שמש בולל החזקה

הסיכוי הגדול במדינה עכשווית

חידון הזהב

דפי זהב ליד מצא את התשובה מיד.

7. לאיזה חברה בסיווג גנות ים 50 שנות ניסיון בענף?	10. אנפני סמוס מיוזמים "חברת...?"
8. חברת הקוסמטיקה הגדולה בדור הובבי ציון 65 ח"א?	11. איזו חברה למערכות אתגקה מפעילה את מוקד 99?
9. חברה להפצת הספר העברי בעלת מספר הטלפונים הגדול ביותר?	12. לאיזו חברה יש הסודעה הגדולה ביותר בסיווג אינטרנציה טלפונים?

חידון הזהב

החגלה הגדולה עקוב אחרי מודעות חידון הזהב שימושי במיוחד. כל תשובה נכונה מגבירה את סיכוייך לזכות באחד הפרסים.

התשובות חייבות להגיע לפני חג חג 14 יום מיום פרסום החידון. החגלה הגדולה תתקיים ב-17.3.87 בלובי מלון המלך דוד, רמת השרון. נציגי משרד הפרסום.

תודעה למסרמים בדפי זהב

המעטנים לפרסם שאלה עסקית. מכתב חידון חובה לו להעביר לך. חשבון: 7532191. העש את טוה.

החשבות במבצע חידון הזהב. אסורה על עובדי דפי זהב (פרסום ראובני מיד).

7. עמי מס'	8. עמי מס'	9. עמי מס'	10. עמי מס'	11. עמי מס'	12. עמי מס'
------------	------------	------------	-------------	-------------	-------------

שם משפחה: _____ טלפון: _____

המבצע הגדול במדינה! איך זה עובד?

אין מושג מה זה צריך לקנות, לא צריך להשקיע, לא צריך להחזיק... כל מה שצריך זה דפי זהב! במסגרת המבצע הזהב, כל חידון הזהב יתקיים במסגרת המבצע הזהב. כל חידון הזהב יתקיים במסגרת המבצע הזהב. כל חידון הזהב יתקיים במסגרת המבצע הזהב.

דפדפן
ניתן להשיג את כל מודי דפי זהב במשרד דפי זהב: ר"ג - אבא חלל 21, ירושלים - רח' בית חכמים 8, חיפה - שד' החסידות 189, ובכל תחנות "בזק".

חידון הזהב כל כורה שצריך זה דפי זהב

אודומה
בראש מגנטי

פיסגת התהילה של המאה
ה־20: להדיאות
בטלוויזיה. פיסת נצח,
אורגומה עם ראש מגנטי.
בעולם הדמוני הזה שותל
פדריקו פליני את גיבורי
סרטו האחרון, "ג'ינג'ר
ופדר", אשתו וז'ולייטה
מסינה ובן־דמותו מרצל'ו
מסטוריאני. כך ידיאו
דמויותיו הגרוטסקיות אם
נאסוף אותן ונציגן
בטלוויזיה. פליני סוגר
כאן חשבון עם המסך
הקטן, עם מפיקי הסרטים,
עם גיבורי עברו, עם עצמו
ועם עירו האהובה, רומא.

מאת עידית שמגר

[illegible]

יצאנו

אשר יתקיימו שם" (שערי) מוקד מר פנס
ואשר להקיים גם "יגילת חסד" אשר כרת פריה
שם העלה לזיון את העולם הקדש והמרחק הפריה
של חסד בלחם אפרה שנוקד כאשר לים העולם את
תמול לחיות מה שהיה. לא דר הסוף האגוני חס
מזל את הכרת משהיה כמחן ארקליפטי (כמעט)
קיימה אבות לרסם של פליג. כך דא דרבי
המחשבות, רמזותיו גורסות, מחזקות
המחשבות אם באופן אחר בולן ויצגין "מלחמות"

המלחמה
האזרחית הם חופיעו כצמד וקראו לעצמם בשם צמד
הקדונים האגרי מהוליוות. ג'ינג'ד רוג'דס ופרד

הטלוויזיה, ההצגה הגדולה
מכולן (במרכז). בידור להמונים.
"ינג'ר" (זולויטה) ופרד
מסטרדויאני, למעלה) ונבלים
בה כמו במכונה מפלצתית.

אפילו

هَذَا مِنْ أَسْفَلِ

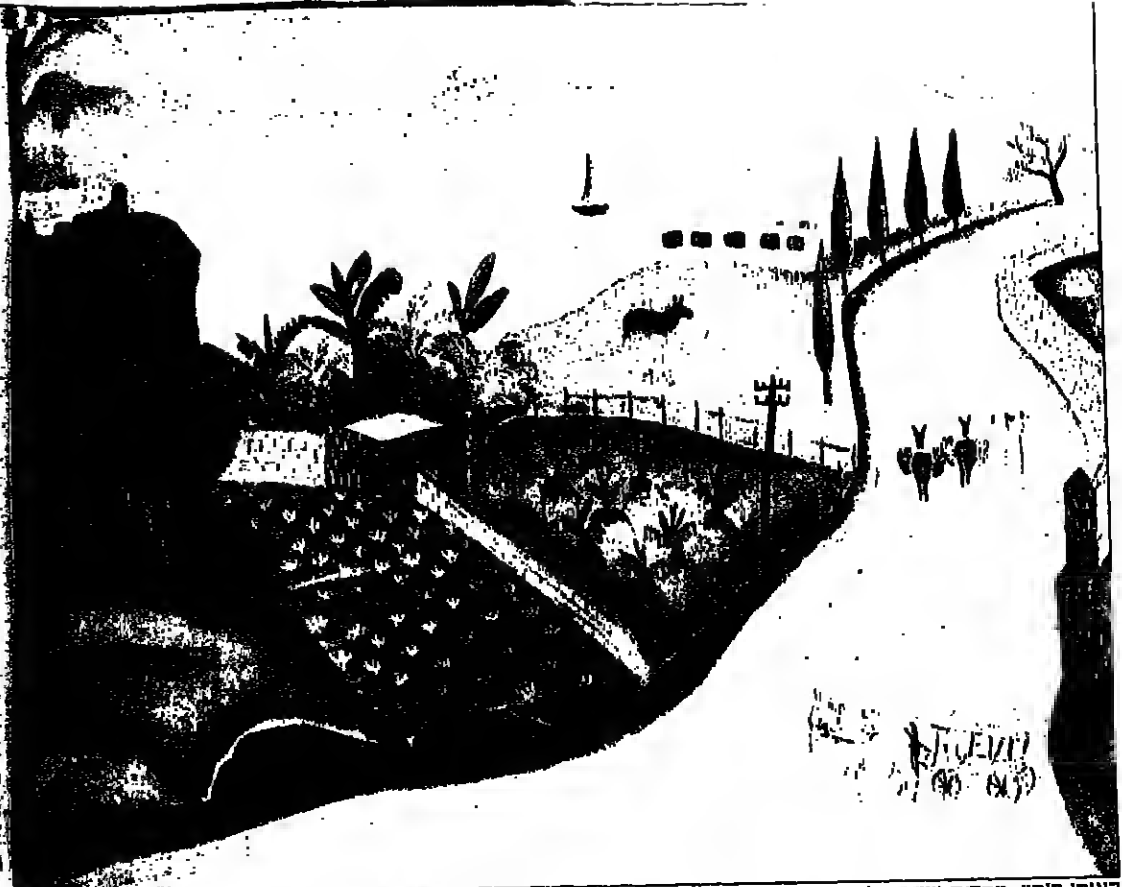
৩৬

အခြေခံ

היום הם קלאסיקה שיער רותיהם וחמפנות במחירי שיא. לפני 60 שנה היו רובין, נוסמן, וריצקי, ליי טווינובסקי, פרנקל, תנר ואחרים - תבורת אמנים צעירים, מודרניסטים ומרדנים שהופיעו בתערוכה חצופה בתל אביב הקטנה ועוררו עליהם את תחת מנהיגי ההסתדרות והיישוב. היתה שם מהפכה אמנותית ולא ציורי חלוצים וגיבורי התנועה. בימים אלה משותרת התערוכה ב"בית ראובן" מעין חזרה בזמן לשבת, 14 בינואר 1926, היום בו נקבע לדורות שתל אביב תהיה המקום בו מתרחשים הסוציאליזם האמנותי ים בארץ הזאת.

מאת פל בנן

היום הם קלאסיקה שיער רותיהם וחמפנות במחירי שיא. לפני 60 שנה היו רובין, נוסמן, וריצקי, ליי טווינובסקי, פרנקל, תנר ואחרים - תבורת אמנים צעירים, מודרניסטים ומרדנים שהופיעו בתערוכה חצופה בתל אביב הקטנה ועוררו עליהם את תחת מנהיגי ההסתדרות והיישוב. היתה שם מהפכה אמנותית ולא ציורי חלוצים וגיבורי התנועה. בימים אלה משותרת התערוכה ב"בית ראובן" מעין חזרה בזמן לשבת, 14 בינואר 1926, היום בו נקבע לדורות שתל אביב תהיה המקום בו מתרחשים הסוציאליזם האמנותי ים בארץ הזאת.

ראובן רובין, סברה (שמן על בד, 1926). ראובן היה היחיד שהתפרסם היטב מהציור. כי סבר ציורים בחורל.

התערוכה האמנותית המודרנית של אמנים צעירים וחדשניים בארץ ישראל

בית ראובן

כאולס, אהל

התערוכה האמנותית המודרנית של אמנים צעירים וחדשניים בארץ ישראל

בית ראובן

כאולס, אהל

התערוכה האמנותית המודרנית של אמנים צעירים וחדשניים בארץ ישראל

בית ראובן

כאולס, אהל

המודרניים של א. הקלאסיקה של היום

שבת השחרית של ירושלים, בד קבע לדורות כי תל אביב תהיה המקום בו מתרחשים הסוציאליזם האמנותיים בארץ הזאת, תהלה כמו כל אירוע תל אביבי: אמנים, שחקנים, מלישימים, מבקרי אמנות, הרבה קהל ושמש חורפית של ינואר. בצריף בו שכן תיאטרון הפועלים "אהל", קרוב לשפת הים, נפתחה "תערוכת האמנים המודרניים" בהנחת ועדת התרבות המרכזית של ההסתדרות. יאיר רובין לא היה שם, וגם לא כותבי המסקנות. תהלה, אמיל לא רן כדאמרו. הם היו וראי מגיעים אלמלא נערך האירוע לפני שישיש שנה.

עכשיו יש להם הורמנות לכפר על המהלך. בית ראובן" שיתחד את האירוע שחולל סופה באמנות הארץ-ישראלית, ותערוכה היא וזה תועתע מורש. רוב האמנים שהציגו אז כבו אינם בחיים. במקום הציור של "אהל" הקימו את "שרתון". את תיאטרון הפועלים קברו סומן יחד עם רחא תחלוצית. אבל ישנו השוקן יחודה גבאי מהתיאטרון התוא שיהיה בין מארגני התערוכה והיא וריום הוא כן 88 וקצת מורגש וגם עצוב. "כי מלכדי לא נשאר במעט אף אחד מאותה תקופה. הוא שער לכמלה רובין שיחודו המאריך. כשבת, 14 בינואר 1926 ב"ו כבוקר, בעוד

המודרניים של א. הקלאסיקה של היום

יאיר גרבוז לא היה שם

למגיב. אבל גם עוכרה זו אינה מפתיעה כל הישג היה נתון ברוח של התחדשות עברית, אנטיגליתית במותק. כאנו ארצה לבנות הכל מחדש, אמר חזרה גבאי. רחמיסה והתחבנית של "עולם ישן נוצרה - עולם חדש נקמה" שהתרחשה אז ברוסיה הנרמניה - השפיעה עלינו מאוד, למרות שכאן לא היה כמעט מה להפוך. הרי הכל היה חדש בליבך.

תל אביב תאמה את התרחות הזה בסו צדטה כיס עיר עברית ראשונה בין תולדות לשמיים בלי עבר, כלי שחשים מעיקים. בתולדות כמו נערה צעירה, לעומת ירושלים האמלולית, הכודעת מבוכה חותמתה. תל אביב היתה מאוחרת, תוספת, מלאת חיים. התקבצו בה ביאליק ואחרים, שלונסקי ואורי צקי גרינברג, או עריין משורר גורו העבריה ("מרולטאריט בישראל בחור כי להיות מיינמם"). גולנקין ייסר את האופרה והלוי את תיאטרון הפועלים. אגותי המציא ריקודים ויום ערלאיידות וחזאי העלייה תביעית חללו תפוחת בניין אריה בנטמן לכל אלה תפוחת בעד מרכז טריני מחזרה לטמיות הלארטיס הידושלמיים - עם דוד בן גוריון כמוכדי ההסתדרות. חוסת תערוכה המהפכנית - תוכחה נצחית לסי שטחם את הקשר שבין אמנות ולפוליטיקה. תל אביב היתה עיר קטנה מאוד, אמר סלמדי, אבל בשום אופן לא ראתה את עצמה ככזאת.

האמנים המודרניים ירושלים השתלבו באן היטב ויצרו תבונה שילוחם. לא נמנחה ריקטונאלית" כמו אלה של גורו העבודות (שחדי יש גבול למח שיתנו לרדוש סוציאליזם אינדיבידואליסטיים כמו ציירים). אבל ככל ואת קבוצה צענה תגד, או יתחבה צערת נוכחת בחיך ביצור חיו כל העיניים בקשה "גיגתי" מוסמכת אליה כאשר היתה מומיעה שלובת רדע עם ראובן האגוזי, "שני הגבוהים הימים האלה. וגם גבאי מורה שהתכנס עליה בסו תחול על שטחית. מקום המושב הקבוע היה כיתה של בחיכע ויצחק בן, שחקנים מעין "סלור תרבותי". זה היה מרכז תבונה של תל אביב, מספרת ציונה תגד, והיו באים להשתמש תיאטרון ומפוחות וציור ומרבים, ומתוכננים. לעסקים תגיעו תיבותים גם לתגרות ימים. תגד נוכחת. איר פרנקל חרץ מעל לשלדו אורי שלדו צייר אותו מוקי ילדים ונשים". לפרנקל, יש תכונה חיו חיי משמחה מוערים, עם כמה לידים מכמה נשים.

המנהיג הגדול ביותר בין הציירים, מעידים תגד וגבאי, היו בין ראובן לריצקי. שני סיי מוסים ומנגנטים והחכים באופי ובתפישת האסתטיות. ראובן היה טיפוס אלגנטי, מר שים, שרמנטי, תמיד בלימה וקל, שהתחבב במיוחד הגבוהות של תל אביב. הוא היה היחיד שהתמנהיג היטב תהציות, כי סבר ציורים בחורל. וריצקי היה חשוכו הגמוד. נויקטנמטיסטי במותקן, תמיד עם מבגשים קצרים, נעליים מלומכות בסים, טיפוס קשה יותר. תגד אומרת שכל אחד מהם רצה לחיות תבי חשוב.

השנים גם ייצבו במנגנון שני קטבים אמנותיים. לרובין צייר את הארץ-קעיניים של יחודי. מנהלית שרואת מול עיניו חלום שמתגשם. הישראליות היתה עניין מרכזי בציור שלו. וריצקי ראה את הציור כמקצוע עולטין בלי שום מתחייבות לוקאלית או אידאולוגית. הוא טען שהציור הוא כחם צבוע על בד, לא יותר. עד היום קשה לרעוע עם מי מהם וזה תבוק.

כברא ששנים ציורי. להוציא את פרנקל, שפתח ב1925 מסדורו בחמות התמחדרות וצייר גם הוא במנגנון מן השנים. המבטיים, נער שאר האמנים, בין הקטבים האלה של צורה ותוכן. הם חיששו: נאשאות את השילוב בין הידושה הציור והאירועי לבין התנועה הישראלית כדי לתנוע בטמור של רכר לאמנות ישראלית מקדית. מבר אחר חיו שייכים למציאות המוקטנת: עובדים במשרים לציור (מלרי, פרנקל) מאויר ספרים וטומנו, שם מנה

מאירם נצחא במשך תקופה. אחריה באו תקופות ישראליות חדשות, עם דומים חרישים וראקטיס חרישים. וריס לגי, כל אחד מהאמנים והם עבר לגלגלים שונים, ומי שנשאר בחיים עדיין מתחש את האמת שלה. עי היום אינו יודעת אם אי ציירת טובה או לא, אסות תגד, ובעצם זה מה שמתחש אותה, חתופשים התמחירים. לי עדיין חושב מה אי עושה כשיו, היא אומרת. את הטקטלוגי משאית הציירת בת 90 לצעירה.

התערוכה האמנותית המודרנית של אמנים צעירים וחדשניים בארץ ישראל

בית ראובן

כאולס, אהל

התערוכה האמנותית המודרנית של אמנים צעירים וחדשניים בארץ ישראל

בית ראובן

כאולס, אהל

התערוכה האמנותית המודרנית של אמנים צעירים וחדשניים בארץ ישראל

בית ראובן

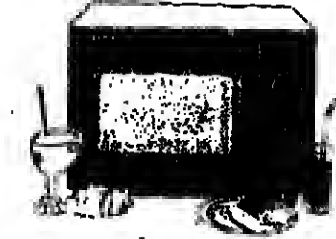
כאולס, אהל

המגזין החדש

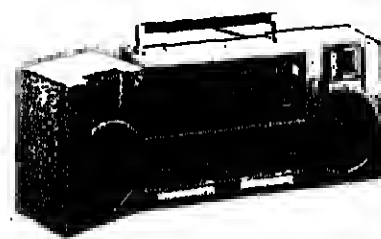
קנה שעון ADEC או שעון CITIZEN והשתתף בהגרלת הפרסים הגדולה:

פרס ראשון: פואט אנו 45

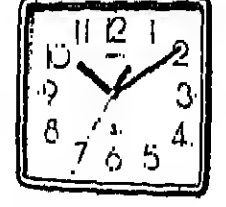
10 מיקרו-גל "סניו"

10 רדיו-טייפ "אמסן"

10 קומפקט-דיסק "סניו"

100 שעוני קיר

תנאי ההשתתפות במבצע:

- כל כל קניה של שעון "אדק" או שעון "סיטיזן" אחת מקבל תלוש השתתפות במבצע "קנה וזכה" בין המשתתפים יוגרלו פרסים קרי עד:
- מכונת פואט אנו 45**
- 10 רדיו-טייפ משוכללים "אמסן"
- 10 קומפקט דיסק "סניו"
- 10 תנורי מיקרו-גל "סניו"
- 100 שעוני קיר "סיטיזן"
- 200 שעונים מעוררים "סיטיזן"
- הגרלת ביונים תתקיים בתאריך 30.1.87.
- המשתתפים שלא יזכו בפרסים בתחילת הביונים ישתתפו בהגרלת הסופית שתתקיים בתאריך 17.3.87. הזוכים יקבלו הודעות לכתובתם.
- מנועים מלחשוריים בתחילת הפרסים: עובדי פרסום "אדק" ו"סיטיזן" ובני משפחותיהם, עובדי פרסום "אדק" ו"סיטיזן" ובני משפחותיהם.

CITIZEN **ADEC** **שעון שיש לו אבא**

כור אטומי, מה בוער?

(המשך מעמוד 20)
לומר כי היית' הראשון בעולם שהוקצו כדור אטומי, המאגנט, בחזיתו אותו ושיפירתי אותו. חקרתי את נושא הסיקורג'ים על פי צו חיר במיני שטחים הנגדל והדגל בלונדון 1942, נתמנת חבר מושבעים וממחמים מיוחד שלפני הצנתי את עבודה הדוקטוראט שלי. אני הדוקטוראט החור של צרפת החדשה. בנוסף לתואר זה קיבל מדרגים גם את "צלב לור" דם הצלה.

רבה וורטו. בשנמלם לאנגליה, נותרה אשתו, לאיחודיה, בסארי. הגרמנים הקרו אותה אדומה. לא בשבע נחת משוכותיה וביקשו לרדת יותר מרוע נישאה ורופא ליהודי... בעדות יידיים נמלה גם היא לאמליה, רדד פרטוגל...
בשחור מדרגים לצרפת בתום המלחמה היה למעשה למנוחה ממ. 1 שלה בראדא. משום כך חיפשו אותי אנשי של ב.ג. 1948. החלה אצרי לי שצולל וקק מיידיה למיתקי ראדא. ריכזו על ראדא לתוחמים, על רקמות מנוחות בראדא. לעני האמנם הינו אחריק...
ב-1946 החל לעבור בוערה לאנגליה אשתו, 11 אנשים היו בקבוצת החיילים שבאדמה עמו וזליקדי. הוא ורעייתו לא היו אנשים מאשרים. לא הקינו שמחה. בסופו של דבר מנו מרסן ממח הקריה רדיאקטיבית שנפלט מפני בשיעורים בנחים במשך עשרות שנות מחקר.

אחרי שנה הניע לפאריס בירמאן גולרסדט מראשוני חוקרי האטום הקרניים ועזר את חברת קרי להקים בהקדם בור אטומי ראשון בצרפת. ער א נבנו רק מיתקנים אלקטרוניים שיש להם הקשר עין לנושא האטום. שלוש אנשים - קרי, לא קובסקי ויהודי למצאה, מרע בעל שם ואי, הקמנו בתוך שנה ומחצה את הבור הראשון. הוא היה בסדרה רחב לוח שבצ'רנוביל. התבסס על אורגניזם וסיס בבריה האמריקנים מידם נעזקו למיני לנו. עשינו הכל לנו. לאחד שחבר בפורסיה שאמין החל לפעול, הקמנו את הקריה למחקר גרעיני ואת הבור מאקליי 500 איש עברו או עמנו. כאשר מפרתו על כך לבג בפנישנו בתל-אביב התפעל מאוד מעורביו. הוא נתן לבד כימיו, מדבר, כימנו, כאשר הביא את התנן הזה בצינו כי מה שחשוב בסיוורו בכור זה האנשים...
ב-1964, לאחר 18 שנה בוערה לאנגליה אשתו של צרפת תחילת מדרגים לפרוש ובצע. המכה הקדושה לתחום חדש ומרתק לא פוזרה החלל. הוא הצטרף לארגון האירופי לחקר החלל שאו הוקם. אצט גנים תיכנן ובהם את מיתקני - תחילים ללוחי תקשורת, כיניהם הליוון האירופי הראשון "אוסר", שנערך לצרכי מחקר של קריי נאמה.

התנה הבא במסלול: מרסור באוניברסיטת בורו, שם לימד מדרגים במשך עשר שנים את חזית האוטומאטים והרובוטיקה - תחום חדשני ביותר של התעשייה המודרנית. באן הגעתי למסקנה שהגיע ומני לפרוש לפנמיה, אלא שבומני חננו אי משחק לחקור ולפרסם מאמרים בסיסיקה תיאורטית וגם להצטרף בארית באוניברסיטאות שונות, גם בארצות עברית. כאשר אני משחק לאחר, נראה לי שאכן עברתי מסלוליית מרתקת וגד רהינים וגדו בהצליחה, מועליקין במפעל החלל בעתליה, חשמלאי מארסיי, מהגדס אלקטרוניקה במעבדתו לשיחות תראדא והסונאן בפורסטון, הכורים האטומיים של צרפת, הלוינים האירופיים, הרובוטיקה... בשנים האחרונות עשיתי גם לעצמי נסלתי את מקומו של האדריכל והבנאי ובמתי ידי ללא עזרה בבית סקיסקי את ביתו בפריז-גרנד-בזר ליר "עיר החרוית". אבל הפרק היפה והמרתק ביותר בחיי היה בבינמיה "הצליחה", תל-אביב הקטנה שבחולות...

אלכס דורון

שנינו כמעט מאותו הכפר

(המשך מעמוד 13)
לארץ אייב יכול להיות שמרינת ישראל היתה צריכה לתת לדראושה למסע לרבותי עמו, להיות שליח שלנו, ולהגיד לה "נשמע מה בדיקת עם רוצים ואם יש סיכוי שהם יקבלו את 242.338. היו הרבה מפגשים באלה של יהודים בארצות ערב, בשנים מארצות המפרץ ובאירופה, דראושה לא צריך להתנגב החצה צריך לתת לו לנמוע. שיחזור אחרי שבוועים ושימפר את רשמיו."

עומת זה, רפול לא רוצה לראות את דראושה במגן של התנור. דראושה - המורה, מגול ביהוספר והמפקד לשעבר במשרד החינוך - דוקא רוצה הוא אסילו מעמר. נאמר לי פרס שכתב ערביי ישראל, שהם 17 אלו מהאוכלומים, להיות מיצגים בממשלה. במעמדות שלי יש יסיון לראות את המדינה רוצה לקבל אתנו בשותפים. האנשים הממלכתי הוא לשלב את הערכים בתפקיד שרים, מכללים ובשירות חינוך.

המתיחה הגדולה

לפני חצי שנה, בארצות-בוקר במלון הירושלמי בו לנה חברי תבוסת, התכנסו ת"כ דראושה עם שני ת"כים ערבים אחים על אמשרות של קיסקע עם ש"ט ער המינו יוצק פרץ יבעל צווי חרישה נגד 7,000 מדמ ערבים שחוקמו ללא רישיון, ובמחמדה יצבעו שבעת ה"ח"ים הערבים בעד חוק "מיה יהודי". אנבע אחת שחוק אף בתים, במיפוש באיבטל, כשבווע שעבר, שיתנו דראושה רפול את המתיחה והלונות.
זוכר דראושה? "במה ח"כים חסרי חוש חומס שישבו בשולחן המטון, שמעו את השיחה ומרהו להעניו את הדיעה לבנסת. כשוכנסו למשכן לא חממתי למראת עיני, דמל עמד מל שולח כתבים ומשמשי הצהרות נמרצות נגד הקטנוע הערבי".
רפול: "באותו יום הגיע אלי עוזי ברעם נדוש וחזיר בסיר ואמר לי בסוד: 'שמעת על דליסקה של הערביים? האמת עמד לרוע היה לא ידעתי שזו הייתה מתיחה שלי. כנסת הוואת חבל יכול להיות'. אבל או אמרתי לדראושה שתיסקת הוואת זה ראש החרו".
דראושה: "עיתתי לו שזה ראש ערבי שלמד מיקודים".

רפול: "לקחתי את חבל בציננות".
דראושה: "הייתי מבוסס - וואללה, סידרתי את רפול. אבל אחריק חרישה עודרה בקול ישראל וגם בארצות". משם החלו טלמנים בחולים של מורמים ללישכת ראש חממשלה מרס. הם היו בלוחי. פרס שלל אלי את חשר שחל. שחל חומון אחי לשיחה ותבציר בי לרדת מעניין מיהו. ואחרי שחם מלוחים ותחתלתני לצחוק. קימרו לשחל שח מתיחה ותו צילצל לפרס ובצדדיים נדעו חרותות.
האמת שהייתי יכול לתעביר את מיהו יתדתי. מניעת חרישה בתים זה אינער של כל תאובלנזיה מערבית. אמל נסר אידיו הצטרף אליו ותסמב אתו לרבר בשמם עם חשל מרע. אבל אני נגר כפוז דחית ומחוייב במשמעה שיתות. לכן חזרו רעועים, אנהו לא חזרו על המתיחה הוואת בראיתיה".
רפול: "הרבה דברים מתחילים בבדיחות".

מוסלים אחי על רקע ענני, בעור חברי למסלח עם רעת רומת - וייצמן, גד, אורה נמיר, יסי בילין - סקלים תפקידים.
רפול: "באופן אישי דראושה יכול להיות מגויס, אבל אני לא בטוח שהוא מיצג את ערביי ישראל".
דראושה: "אני סיצנן למחות 53 אף ערבים שהצבעו בשביל מלחנת העבודה".
רפול: "דראושה אישית יכול להיות מגויס, אבל לא כמיצג ציבור ערבי שרוצה לחרם את המדינה לא להשתלב בה".
דראושה: "זו טעות מתוך איריעה בגלל רע"

יצחק בן חורין

בעקבות היוונים שלנו
שהלכנו לשמוח ב"פנטזיה"
התורכים ב"פאמירבקי"
והישראלים ב"ברננזה" -
הולכת הגווארדיה הרוסית
ל"בריומקה", לערב של וודקה
"גורבצ'וב", בודשט, קוויאר,
וקוצציק סוער. אם היו לנו
עוד מיליון כאלה, אומרים שם,
היה למדינה מצוץ אחר.

מאת מנחם תלמי
ציורים: ראובן קסטרו

שלום אליהו ב"בריומקה", גולדתי בארץ, אבל אני חש שניבית לשושים הגרמנים של הוויי.

כל הכבוד לתורכים שלה, אמר לי הקל טבל פון, כל הכבוד ליוונים שלה ולרומנים שלה. אבל דאית מעם איר הרוסים יודעים לשמוח איר הם פותחים שלוח ובקבוק, איר הם שרים ודוקרים ארנ, ראיית מעם איראפשר היה למעט כחוח של בעל הקול. קול נכד נמקצת, צלול, נגה מתנגנת דוסי. ראיית נכד רוסים שמוחם, אחריו לו. איהם ראיית דת עניין חסרני. בקולנוע, אחריו לו. הוא צחק בביטול, למה לך קולנוע, אמר, אם יש לך את זה בחיים, מה, בתל אביב, בריומקה שמעתי מעולם לא, הוריתי כבודות.

או תלך ברחוב כריהורה, אמר הקול הרוסי בטלפון, תשאל בריומקה לא תצטער. כשהגענו לכריהורה, לסרנו מהמקום שוכן במרתף גרל במספר 77, שפעם היה באר של מריים ודפי שאלי, וגם "מועדון פמחה" היה כאן לחברים של בריומקה את המסחה שלו בארנ, והמועדון של פרידריקה נגל, והמסעדה "נאש" שעל סמכתה ניצח השף אנטואן. עכשיו זה בריומקה, ובריומקה, בזיסת, זה שמו של עץ הליבנה ברוסיה יש להם להקה עממית נולדה בשם זה שגם ביקה פעם בארץ. עכשיו החבר לנו שכם שחיונים שלם הולכים לשמוח ב"פאמירבקי" ו"מתיאוס". התורכים ב"פאמירבקי" הישראלים ב"ברננזה" ובחוף תל-ביד - כך הולכים הרוסים ל"בריומקה", מתחם של יוצאי רוסיה צעירים ומבוגרים המתרסקים על מורשת המוות, השתייה, השירה והריקודים של מלחמת העולם הראשונה. הראשון שאנו פוגשים שם לסמח הוא רווקה הונגרי. קראים לו לארץ, מחתקי המלאים של תל אביב, מהרור האירוסטוקראטי הנכבד, אריב ומפכתי, הלימה שחורה, כתנת צוחרת, עיבת פשיין, צרעים מכסימים ומכסים רגועים שכבר ראו הכל, ששום דבר אינו יכול להתפועם. אנתו שואלים אותו איר המסע, איר, הקלייננים, לאני נאנה אנתה רחוקי צעיר ואחר ששם חיו לנו, לא רחב, נתיב עיר מליין בריארם כאלה, למינה היה מצוץ אחר. יוסי

של בניארם, הוא אומר, יודעים לשנות, יודעים לשמות, ויש להם קולמורה. המועדון מלא סמל לפה. השפה השלמה - רוסית. גם הצחוקים רוסים. השולחנות בורעים תחת שפע מן ומשקאות. כל פרים ביד רחבה מלכות של רגים מעשנים, קערות של מלמים למיניהם, עקני משקה ומין פירות, ואין אפשר כלי צלחות עם בודש של כרוב ומלח, עומות גומס קיב, חצאי ביצים שות וסמל כינור ואורזן חמרים. שרים רוסים, גושנים רוסים, הכל קצבי, הכל מלודי. הרבה השחכות והרבה ערגה. בין הולנה גרורות הריניפר. מטה מכאן לפעם לעליצות גרולה ושלמה, מלוחות חיוכים רחבים ומחאות כפיים. מישור אומר לנו שהשמות הולח כבר בעשר כסיד. חלף זמן מאז ואין כל סטן שהיא עומדת לרשע. מישור אומר לנו שיש זה ימשיך עי למנות בוקי. ובשבת בצהריים זה יתחיל שוב, עי צאת השבת.

צועקים לתוספות: לוגיקה לוגיקה לכסר בעל הביתו תנו לוגיקה לתוספות נערת. מנינה מופלית. מתחם סיקצב כמרמרוקי עם נתיח רוסים. רוסים לנו ליר בוסית של וודקה גועית, "אבמלוט", ואחרים שגאן הולך עכשיו, לכבוד בעלת הבית, ויקר גרזיני גבר מוחן וממשק, עם חוץ מתחם כלשהו, מולש לרחבת הריקודים ומוצת במחול. תחילה מול. מעשנים מצטרפים אליו אחרים. לא צעיד הנבארם אבל בסירחורים ובקטצנים של יר הרבה רחוקות. אומרים שזה שלום, אחר מכליל "בריומקה" גרזיני אני שואל. ממשחה גרזיני, אומרים לי.

גורבצ'וב קוויאר וקולמורה

בששונים ואובלים - עושים את זה ברוסיה. אם לחוגו, אז עד המוף. בלב מחות וביר לאיקמזת.

מחור יתה, ליר בקבוק של וודקה פיגלנרית תנו, יעד על עצמו הגבר המזוין הזה, שלום אליהו, נה שגאן גרזיני נאח אפילו שגולד כאן בארץ לפני 30 שנה בראשון לציון: אבל הגרמים שלי, הוא אומר, היום שלי גרזיני בגרזיניה. אמא שלי הניעה ארצה ביק לפני 86 שנים. הרבה זמן, ההו היא היתה קטנה, ממשנים משיפלים עברה משפתה לתורכיה ומשם לעי עולה והתחילו לגסוע לארץ-ישראל. לא נדעים לא סוכנות-יהודית, לא משרד-קליטה. קולנו דרך סדיה, אחרי מורשים רבים הניעו לחללים הנישבו בעיר העתיקה. זה המסור של משה שלי.

באבא שלי היה מבוגר ממנה. הוא הגיע ארצה רק בשנת 1920. באבא שלי, ליטו, לפני כן היה קצין בצבא רוסי, יס שתייבשלוש בשכר, אצל האוסטרים, אם לא נהיה בששורר מהשכר תור למיפלים ומשם עי עם קוצצ'ים צעירים יהודים לארץ-ישראל. קצין תל נסין קבלו אותו האנגלים למשטרה. הם רק תחלו לאגן את המיסל האורח, והציבו אותו ממשקל כחולש העתיקה. ושם הוא מנש את שפם שלי. ונתחננו אני גרזיני בראשון לציון. אבל עי מרגיש שיבית לשרשים של הדרי. גרזיני, צעיר, אני אומר לכל מי שרוצה לשמוע שאני נתיב גאן.

גאן, סינגלה סינגלה שרים בשני קולות על וודקה ומשחה. סינגלה עם עיניים ווהרות, עם לב תלם סינגלה מסבירים לנו, הוא אחר מן השלאגרים הרוסים. שאינם מומעים כמעט הפומנים של המסח המוסקלי המוכימים. כמו שירים ומנגינות אלה הוציא הישר מהגולה הרוסית תגולה כחלום שירים שאהובים מאוד גם ברוסיה עצמה, אלא ששם הם נחשבים לשיד-פחיתות.

רפי כץ ודוד טרייטרמן. מההוראה לבמה.

בשעה אחת כלילה השמחה הרוסית עדיין תלויה בנבחרים. מפעם לפעם עוצרים את הקצב המוחי, הבגר מופם קרימה מנינה צוענית בוכיה בטונים רכי-דקים. ולפני שהנשימה נעצרת כליל, לפני שהמסחה חולנת מהעצבים, נעלמת הבכיה הצוענית, מהחלפת בקוצצ'וק סוער. נכד לא צעיר, לגמרי לא צעיר, גומס את יושבי שולחנו הלא-צעירים, לגמרי לא צעירים, ושרץ אל החכה. הוא מלמד את הצעירים פרק ב"ידיוח" ובריונים כפופי-כרניים. הוא רק קוצצ'וק כשצעירי המקום עוד היו יונק-שרים. וליח בים גם.

אחר הקוצצ'וק - ואלם מתקתק גומס שפאלץ נהדר, שמחליק אותך את תוך מנחת חום, אל מה שנשמע בעולם דר דרונבטי. הרוקרים משיימים בריחוף על גלי הגענועים, מנמים לנעת במשהו שמומן איננו אולי כלל לא היה. ואלם ודקה, קוריא - איהו שילוב מודקם איהו מיפגש מרשן אירק רשקובן שנאחור דלמק המימונה הוא איש נעים להתרועע. חייכני, טוב מונ. מתגרנר לקצב התומדות, מלוש לעצמו את המלים. נהנה מכל רגע, העסק הולך שניעון. המשפחות נודמים. צלחות הברז הם הנם נבלמות מקיטון המטבת. יש מלפן לעזאזל, יש מלודיה יש שמה. תן לרוסי לאכול ולשנות, אומר אירק רשקובן, ותיאך איר הוא יודע לשמחה. נותנים לאכול ולשנות. מפעם לפעם מורעים ברסקול, ברוסית, כי אסחד לבקש מנות נוספות, לא להתבייש, הכל כלול במחיר. במקצוע, אירק רשקובן לא דחוק בהעסק. הוא מהנהם מכונות מוחן שהגיע ארצה סקיסנינג לפני תשע שנים, לא מצא תעסוקה הולמת ופתח מסעדה רוסית. מצא שני מסיקאים מיוצאי רוסיה בעלי תואר אקרימי שעסקו כאן בהוראה, והביא אותם אל במת

התומדות של המסעדה. כיום המשיכו להיוח מורים. מיליון ניגנו ושרו. רפי כץ ודוד טרייטרמן הם עכשיו השוחפים שלו. אבל עד שהגיעו לכאן, עבדו כמה נילגלים.

בתחילה העסק הלך טוב. באה מלחמה שליג וטרפה את הקליפים. הם נאלצו למנוח והשכירו את כשרונם למסעדה אחרת, ליר נמל תל אביב. הציץ שם "ערבים רוסים" שהיה להם קהל אחרים נאמן. בקרב הקהל הזה נמצא גם שלום אליהו, ה"גרזיני", איש-עסקים ובעל חברת תוכלה. הם שיגעו אותו. הוא היה נעל עליו. ההעצה נהפכה לירידה. עד שיום אחד, באחד החפנה המרתף ברחוב כריהורה החליטו רפי ודוד לקחת אותו ולחזור לעצמאות. להקים שם "מיתחם רוס", מועדון משל עצמם. כשהיפשו איש-עסקים מנוסה, מישור המתמצא כנכסי הבריומקה הישראלית והמסוגל להתמודד איתה סכלי ללקות בחקפילב. פנו אל ה"גרזיני" והוא נאח לחבור אליהם, למען האתגר וההנאה יחד מאשר למען הכדונם. שלום אליהו נטל עימו לעסק את חתנו, ובר הקם מועדון "בריומקה" שנהנה לכתובת ממימלת מאור בקרב עלי רוסיה המבקשים בליו כרוחם ובריליהם.

אלא שאל הקהל הרוסי וארגיניל כבר מתגנבים גם "אלמנטים רוסים". מה שם אתה מזהה שולחנות ישראלים סאור או כאלה שמדברים רוסית ופולנית. אבל כששוחים ואוכלים, שרים ודוקרים, כולם עושים את זה ברוסית. קשה להבדיל מי בא מרוס, וגם לא חשוב כל כך. ובכל זאת, מי שמחזקש לחפם הברלים ומצא שולחן שעלי ניצבים בקיבוץ וודקה "ויברוכה" - כל המסיבים שידשבו הם מלנים. הרוסים נעלים

אחרי הקוצצ'וק - ואלם מתקתק נטף שמאלץ נהדר.

על "פמליציני", "מוסקובסקיה" וכיוצא באלה. איננים ומעם משינים את ה"גרזיני" וגרזיני, את האבמלוט השחורה, את ה"גרזיני" הפינית. מי שמונים את הפיטשלים הללו נכל המונים האחרים מונשים חופשי לשולחן במסגרת עיסת החבילה מוסיק עם "שפחחים" ורוסים או "כליק", שהוא מין לאקס רוסים, או קורארים למיניהם ומה לא. אם לחנוג, לעזאזל, או עי וסוף, כלב פתח וביר לאיקמזת.

אחרי סדיה של קוצצ'וקים מורעים משימיה תומדות את "לכורה" שיר אהבה רוסים שוכה כפרם ראשון בפסטיחואל רוסים כלשהו, כך מסבירים לי אחרי ה"לכורה", לכבוד החותנים שבין עולי רוסיה, משמיעים את "אוחוד-קופין" (מליחה אם אני מועה בהיני ובכתים) - שלאנו רוסים מתחלת המאה, שוכה לעיבורים מאחרים המשמעים גם אצלנו. ולא נערד, כמכונ, מקומם של ה"קלינקה", ה"אסמאנא", ה"סודווח" ורושים. כל מה שננגנים - גם רוקרים אין אפם. וכל מה שרוקרים - רוקרים עם כל הלב הרוסי. ולא תמצא אחרת אחר ששכלב זה או אחר לא יצטרף אל הקהל הרוק. אם לא את "סינגלה" המוחפת, לפחות איהו ואלם גוממני טאטנו שטני-מחוק של שנות השלושים.

בעוד מחות מסעה יפציע השחר. ברחוב כריהורה למעלה כבר גוררים מהוצרות את מוד האשמה, אבל הרוסים כמרתף עוד רוקרים כיוו והנאה. רפי ודוד מנגנים עם בני להקתם וממורים ברוממחידות. האחרים, שאינם רוקרים, מחזיקים כוסות משקה ושרים. אירק מחיר בקתחידות. לאני ההונגרי נשען על עמוד תוס-תוסקה, מנענע בראשו ואומר, נו, תגיד בעצמך.

אלפסי

כשנימו קטן החל לשור חיובי במוסד בדרך לבית הלבן, שאלו אנשים בנימוס מי הגימי הוק ולמרות שבאותו שלב איש לא ידע להוכיח בדיוק למה הוא מחזיק בכה, זה לא הפריע לו להגיע ל"מפגש" במסלול הקידום שבו לעצמו אברהם אלפסי מגדל שופים, לא במונים, הוא אינו מרבה לחזיר, אבל מש במה הגימי הוא הצליח להגיע אל "הבית הלבן" של חיל החזוקה, אישם בתל-השומר, כהבדל קטן, תת-אלוף אלפסי, קצין חזוקה ראשי בצבא, החזיק מלמטה, מהמעבר.

הוא רק בארם, וזה, אומרת אמא של אברהם, מסירה אלפסי. היא מוכרת בנימוס אצילי מחזיק. הבן שלה כן 40 מלות עם שיער שם-בן בולגניו, ועיניים במחול-עמוק שיכולות בקלות להתנדות עם אלה של פרנק סינסרה. גם הוא מוכר מתורמנות, מקרין שקט מניס של אחד שור בשלום עם עצמו. בלי סימני הדיכוי של איש-צבא מקצועי, שכיח במדים יותר ממחצית חייו. משש אבסורדיות לסט-אופים של קצין בכיר, שחמר אפילו ניגוני "מצ'אטיסטיס". רק בקסע של השיחה נובד להרגיש ש-הדקע שלי הוא במקע רק בחירות שה, לא באמצעות של הערף.

הוא נולד במקום שבמרוקו, בבית מסורתי, אחד לפני המלך מוחמד השיש לירם. אבא היה מורה, צינני מהמגן שכבר הלך לאיבוד המצב הכלכלי היה טוב, והעלייה לא הייתה מחוץ מצוקה אלא מין "מחלה מדיבקת טובה". קשה לתאר היום איות מאמצים עשו בשביל לעלות, הוא אומר בחזק אידוני קטן, כשהסוכנות לא אישרה עליה למשפחת ברכות לירם מתחת לגיל ממוי, בגורא מחשש שיהיו לנסל על המדינה הצעירה והענייה, וישו ההורים את גיל הילדים וכלבר שיכולה לעלות. קשה להאמין שלא בלכך מומן נוסף יהיו לשקרים קטנים כדי להיבנם מה. אולי פעם, הוא אומר, מישור יזקוק את התופעה הזאת של אהבת ישראל.

הם עלו ב-1956. אברהם היה כן 11. בבוקר בו נכנסה האניה לחיפה - זה היום הגדול שחיבו לו - הלבשה אותו אבא בנדרים הכי יפים, אבל כמל רע לרדם אותם בדי-ימי. והם ראו בזה השפלה והתנגדה סרף ויבות. כן לרדם, לא להטם, במסור-לירם ויתור. להם הוא לא שכן את החוויה המשיחית הזאת.

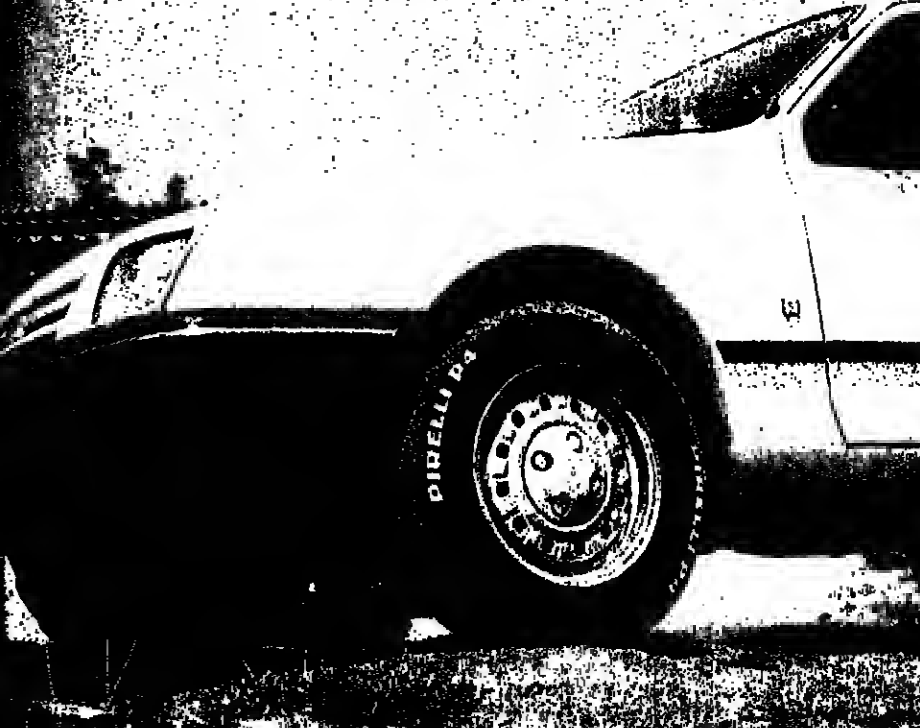
מיטמה נשלחו למערכת באר-שבע, אברהם היה דובר עברית תנכית. להשתתף כולם עלה לכתה ח' אורי שלוש אחד בכנה ו. החיים במעברה נשברו רק שכנה ודושים. אבא אומרת שלא היה קשה שם, אבל גם עתיד לילדים לא היה. הם עברו למשק רינתי, שהיה קודם כמר ערבי, שם גרה אחותה קהילה מנוכשת של עולים מצמור-אריקה. הם באו מחיל למושק כמו אגורה שיתוסיה, וזה הצליח, אומר אברהם, העבודה כשה לא הרחיבה אבא של אברהם, הסודר לשעבר, נותר באו חסר-מקצוע. קיבלנו את הפתרון לעבודה לחקלאות כסובן מאליו. עשינו אז דויה ברים מתוך אהבה.

ההיום עברו קשה במשק הילדים עורו. אבא, מרוקני טיפוסי, לא קתה שום דבר מהמובן, אלא כישלה תפורה וטובה הכל בעצמה. עד היום היא לא מוותרת על התענוג הזה מקפירה שבטנים בולט מלית קטן בחזק - הרעיוני. הטכנים היוצנים במקע גרמו לי לעזוב אותו מותח חמים לב אליהם. אמא שלו דוברת ש-תחלונות עליו זה רק בעיניי דת. בעניין השליל, המכרתי להם שאלצנו זה לא נהוג, שהוא עשה כמו אבא שלו. אבל התחיל לעשות לו צורה, תחננו ממנו, והוא היה איד למספק ברי, החורים עיברו את התקשורתו העקובנית, היום הוא מתפלל רק במונים.

את שירת החבה עשה בשיריו, לא חשבתי על קריירה צבאית. הייתי איש צוות סגן ורק אחר-כך

תתאלוף אברהם אלפסי, עלה ממרוקו, התחיל במעברה, רצה להירשם, וחתם קבע באמצעות. לרוב בחירות השרה. אחרי עשרים שנה הוא קצין תחזוקה ראשי. הקידום היה פונקציה של מה שעשיתי. מאיפה עליתי, לא היה תפקיד שרציתי ובגלל המוצא לא קיבלתי.

מאת אורית הראל - צילומים: ראובן קסטרו

תת-אלוף אברהם אלפסי ב"מפגש" בין הטקטור ל"סידור" הצבאית, ובמדים עם אביניל וזילדום: "אין אצל 'צבא' ו'בחי'".

עברתי לתחזוקה. תחזוקה קבע לשנה כדי לחסוך בקני רציתי ללמוד וסריגיה בחיל. מאז עברו 23 שנים והמונים לא הייתה שנה שעבר מביתא לביתה בלי בוחן. גם המסורת הניגונה של הבית המרוקני לא רמתה למסורת חרית והאשכנזית הוקשה והמחמירה בבית-הספר. בשחיבו אותי ללב עם ציציות של מלית קטן בחזק - הרעיוני. הטכנים היוצנים במקע גרמו לי לעזוב אותו מותח חמים לב אליהם. אמא שלו דוברת ש-תחלונות עליו זה רק בעיניי דת. בעניין השליל, המכרתי להם שאלצנו זה לא נהוג, שהוא עשה כמו אבא שלו. אבל התחיל לעשות לו צורה, תחננו ממנו, והוא היה איד למספק ברי, החורים עיברו את התקשורתו העקובנית, היום הוא מתפלל רק במונים.

את שירת החבה עשה בשיריו, לא חשבתי על קריירה צבאית. הייתי איש צוות סגן ורק אחר-כך

גם אברהם ווקי גבן משועשעת כשמוכרים לו אלה. בצבא כלל לא הרגשתי בה. הקידום היה פונקציה של מה עשיתי ולא מאיפה עליתי. לא היה חשק שגור רציתי ובגלל המוצא לא קיבלתי. אילו אחרי נבון הייתי עוזב מיר. גם כאורח לא נתקלתי בטקטור אשתי לילדת האין, בת לאמא מולינה ואבא אריק. גם אחרי ואחי נשואים ל"אשכנזים, אדם שור לוחם שתח עם מישור, וכל הדיבורים על מיוג ו-קשקש. הוא לא אורח את הדיבורים האלה.

הוא כן אורח לספר איך מיתה אח אביניל, הגננת העירונית מראשון-לציון, להפוך למושבנית. זה היה לה כמעט כל שטרניש, היא מורה. בתחלה גורו ב"ארייב", אחרי כן התקדמו. רק כדי לשמור, ומבאן קטנה קטנה למשק. רק כדי לרש. היום היא הבוס האמיתי במסע השופים. הייתי זולת גוה, רק למרת לנהוג, ומבאן חבני לעניין שגלגל המקס היה לי אוטו משלי. המסר לנהוג דובר, היא צוחקת, ומקדור היסטוריה משיית שכוללת רישון, כרסל, מיינן, פיאס ועכשיו שם לנות חקלאים מש החלו רק לפני ארבע שנים. לפני דור המושק במשק. בחרו כשויטים כי אבא שלי שח לא הרבה עבודה, מה שרואה נכון משה. אביניל חשבה לעבוד כגורל-לירם הריגים מברכה לרד באוניברסיטה והיסטוריה, המסלול הנבחר על אש צבא. לעבודה במשק היו מגיימים מאשישים את הילדים - מירב, תוסר ומשה - ושתיהן נודו גם את הגיטים ותגינות. השופים גילן

בבית כבר התרגלו לשיטות-חיים של משפחת איש-צבא, לימים שלא תמיד בורז אישה הם מתחילים ואיפה הם נגמרים. אם אבא וזהו הבית לפני שמונה בערב, הילדים מתעניינים אם הכל בסדר אצלו, או כשמיני עור היה ישראלי ואבא עבר שם, זו הייתה אמרקה. למרות אפשר היה לטייל אותו לשם. אבל בדרך כלל לא עושים עניין מהעבודה. שלו וגם לא מוכרים הרבה על הצבא בבית. עד שאברהם היה אלוף-משנה הילדים לא ידעו אפילו מה הדרגה שלו, מביתא אביניל החזיר בין אלפסי בשרים כמבגנים

כמי שהצבא זה דרך חיים בשבילו, לא היה לי קושי להיכנס למלחמה. בעשתי הימים, כשהייתי קצין תחזוקה גדודי, וכוסנו לאל-עריש, ואני זוכר את עצמי חושב איך לזרוק לחברה עוד מחסניות. לא זוכר שהשבתי על חיים ומוות.

קורים לא קיים אצלו. במעם שאין לי מה להגיד בעניינאנו צבא. הצבא והוא השפעתו זה הסיריבל שלי, אין אצלי 'צבא' רבוחי. כך, למשל, והלחמות, שהן חלק מהעבודה, נחשבות לחלק מהחיים. כאיש צבא, כמי שו דרך חיים בשבילו, לא היה לי קושי להיכנס למלחמה. לא חשבתי על מות. כששתי הימים הייתי קצין תחזוקה גדודי, נבגסנו לאל-עריש, ואני על המשאית וזהו את עצמי חושב רק איך לזרוק לחברה עוד מחסניות. לא זוכר שהשבתי על חיים ומוות. בכל זאת, בהחשה, אחרי שאחיו נצע, לא מיסר לאמו שהוא משרת במתלה היא, אבא, אומרת שידעה:

עם אשתי, כשאנחנו משוחחים, הסיכון אינו ארגומנס לדרך חיים צבאית, אלא עור מחי אמשך ב'השתללות' של עבודה בגילי - כשאני כבר בקידום והמאלי, וידך שרמבטי. יש גם העניין של תרומה להא השפעתה. אני לא תורם מבטיק, אבל בגורא שמתעלים כבוונה, כי זה עומד במחירה מתחלפת לקריירה ולרצון, יש מעם רגע זהירה. בדרך-כלל אני מעדיף להמשיך קריירה. הפסקה קטנטנה, וברחה שחקה וכלתי-בנעמה. מצדוני נקי - אני לא משמש בר.

הילדים שלו אומרים שיהיו בוחן, אבל הוא יודע שהם עור צעירים, וגבון לעבשיו - רק אומרים. בינתיים, הוא חזא מבין את הקצינים הצעירים של הדם. האנטי שות מעניין אותם. אני מנסה למשוך אותם. אני נהוג לומר להם ששום גוף כלכלי לא נותן לבחורים בגילם לנהל משהו כמסר-גורל ובהיקף כזה כמו שנותנים להם בצבא. בקשתני אני מעניין יותר לפתח את האתגר הזה. אצל הקצונה הוותיקה האתגר עובר, אבל שם הבעיות הכלכליות משתפרות. יותר ויותר מוכרים על זה, והם לא רק רעש. אני מקוה שיתור שיפור, חייב לחול שיפור, כי יש קשיי קיום לחלק מהציבור. גנדי עם שלושה ילדים שמוחיה 650 שקל - זה בגודל קשיי קיום.

אבל כל זה עדיין לא עומד מול הנושא האיראנלוגי. עדיין לא מוחזק גורם בתחלומות להיות או לא להיות בצבא. הרעש מבין נושא הבק והחזותה גורם להרים שהאבו אותו לעיקר. צריך למצוא רעש איראנלוגי, ברוח של 'אם אתה ואני לא, מי כן'.

החיליים של היום מוכנים להשקיע מידות יותר מאשר בתקופה שאני הייתי בגילם. אני לא חשבתי להיות קצין עד שתגמתי קבע. חזים, יותר חושבים על קטנה. את הראש הקטן אני לא יודע מי המציא. אני לא שותף להערכות של התופעה וחשוב שזה יותר רשמי.

האיש שידע שהוא עצמו סביר לעבודה, בין הציור והחיליים, הוא גם האיש שמפעיל בעצם הרבה מתגרים בצבא, הרבה רוחות, סובות, בהדמנות זו הוא לא שותף לחלק מלה מוכה לאמא שהיא פעילה האנוחה למען החיל. אני מתייחס כבבדר למתגרים בשבילו, מכאן מקטנון שבא לקפל ולארת הוא מקור להתרגשות ולחזקה. בשבילו, הוא הגיבור שמתקרב עד למגע יד.

שבת בבוקר ברינתייה. ששה בן המש ושנקרא על שם אביו ויל של אברהם, מגיש את הכלל הקטן ששפעת משכורותיו. כי משה ואחיו עוד לא החליטו מה ברוח יהיה שם. עם שם זמני ומחמלק, מה הפלא שהוא סובח מגיליון חזק מה שקט של מושב. ליד הבית בוחקת בשמש ה"סיירה" עם הלוחות והחזורה. והמנונה הזאת מוכירה לי "שנות טובות" מהימים שהייתי ילד. חזים רק מייחזר חותם.

[illegible][illegible]

אל שנות השלושים עם מורכבות.
היה זה נקלי נשים במנות נקלי
המסומן המעט לקוח. והכי "אך" מבורר
היוו בלעדי לגושים. גם בנקלי גברים
לכתיבה נקלי. אלהות. אבל. מפתח זה
המסומן מילה מחדש את העיון
המסומן. נקלי. ואצלנו עם "נקלי".

תמונה ראשונה: תור ליר קופת התיאטרון הקאמרי להצגת "מיבאל קולהאס" שגם תלמידים נצטוו לבקר בה - והמומחה דכה. בחורציק אתר צועק משהו לחבריו הניצבים

חמומה שלישית: וכורה לי מלפני כמה שנים.
נהלת הסופרמרקס שלי מושתתת רגע של שלווה
עבודה. עומדת לה כבר ונבוצעת מה הוללה הסמיה
המדינה. היא מכבדת בה את הקופאית שלי,ה
החורגים מגישה גם לי בצע מן הלה. קחי לחם, זה
בד', במצט וסמי כבדי. את מספרתי לה אנהני בזה
לי גולנו על לחם. לחם עם רינגולות, לחם עם ציר
לי צלי כשר ולחם עם אבטיח. מפיל ידיות וסמיה.
נכשית, לאחד שנת ריטאה ובצורת של לחם בכית,
עם מחזירים לנו את ולחם הנחרד הזה.

هذا من الأصل

בתבת שאת מתענעת לשיר "דונם סח ודונם שם" ועוד לבמה דברים מהעבר... בבן אסתר לך: לסני שקראתי את קטע המוסטלניה שלך באנו לבקר בבית ולדינו

ציונה סומרגן
נבעת ברנד

אז אני מרססת פירורי חוץ כהובחה שישאלים
י מבטא רזים ככה, הרבה ישראלים מן הסוג הנ"ל,

עשיון, רגע של סטימטיקה: מורדס אליסון ועד לפני שתיים, כאשר העליה מרומים נמשכה, את כריזמאטיות 170 יהודים. 170 אלף ישראל. 80 אלף יהודים נשאו במשקלן, ונחלצו. ואין זה המספר המדויק של ברוכים, שכן היו הרבה יותר, אל העיר המצוקת, שכן היו 8 נחשאים ונלקחו בחשבון גם הללו ששתינו אל האחרים. ידנו מן הארץ, לאור, נשגשגת את

באשר מרבדים עם הרזים על "אזור משה" ו"תבונים" לבן שהאזור יחבצב בישראל ולא יגיר ישרים. שליש את מעולי ירמיהו לנ לאיזה. "אזור משה" נותר באזור אבות. לעמיתים לא יגיר ישרים. בחפץ ארם את קרוב האבא. עמיתים אני מציגה לנעת בהם וזה הם באילן. חפצים וחודרים לא ההבדל בהבדל האבא. אני עמיתים מפעל שנת גרול נוסח ירמיהו ורמיהו ורמיהו המבונה, נוכח להתרשע על משה. משהו משהו על הריחו.

מני שנים, בעורנו רבות כשנים וברנע גיד
של חשימה וגילוי לב, אמרה לי חברתי, מה
להגיד לך, היה לי איתו עניין. מאוד מאכזב.

האם זה המקום להביע מבוכה ולרקלם משהו במו
נחמה עור השלשלת? האם גם הכן מרווח לאביו

מחירי /

[illegible]

פסנתר עמד על הסיפון העליון של הספינה המובעת. הסיפון העליון נהפך לריצפה, ואילו למעלה סביב המסנרת, ישבו ניצולי הספינה

והשטח הנ"ל הניע אותם לבקש מחסה בבית בודד בדרך המסורתית מביתיות אל הר הצללי. כך התאוששו בלתי צפויים.

החלוצים הצדיקו שדרה שם הרחיבה את גילה. ויש אנשים יכולים לחיות לבד, בלי שבנים, בלי ילדים והולכים בביתם שלהם. המרחבים הידועים יושבים בלי גופם חיה, גילה, העירונית, חש חצמה

עליו החברת מצליחה לבס ורשבו, אל
קום לשם, ותרשמו מלך הצדק מחוב
די תלבויות בתוכם חכמים ולעסקים
יה, וקשרים שיצאם בכר מתחילים לחי

במאמר על 20 במאי
האחרון שפרסם, ארכנם בעת, ויש לכם זכר
לחלוצת בתחום תרומאות, רעיונות חדשים
על עקרונות הקהילה וזונו מוצלחים. אל
ישיבות על ישיבות קרוב, זה זמן טוב לזר
החל חזרה.

המארח מקדיש את השבת לחדות לקראת יקובוצה'סם שהוא עורך מרי סעם בעיים הגרולות. ושנו לידו, מקסיבה אורי וגליה הטנפו שם, שקטים, שלא להפריע את הדממה שמסביב. בכך הגל הרי יקשו מחסה מהגשם, ואין לחס וכו' להפריע.

גליה עצמה את עיניה, מניחה למוסיקה להניע אותה באילו היתה תינוקת בעריסה. באמצע החדר נמד תנור מסיץ חום, אבל היא ששפה את יריה אל

אורי ישיב מכוון בכדורס עמוקה, גופו רטון, ששקלו, מרחיק. גם הוא לא הבין את צלילי הססנתר היפותו מתחם, שלו, אבל בניגוד ללילי הוא הובר ברשימות אכזריות מלאה שחוצו את חייה: המניעים הם

עם ארץ תושבים, זה חזון לתחומה מסעדותיה
והוא בשותפותם.

17 (21 ז' תר"ע, ע"ד כ"ד) (כ"ד)
עם שפרויקט, חדש, בעבודת מרת, אחכ,
למען עקת לתחומה, במשמרת שומרת, וכן
למען תחומה, למצביות כחא, אשר מבנים
דת ידידים, ביקורים של קרובי משפחה יש
חכם, וכן גם עולים וביוליים.

[illegible]

באשר מִפֶּנֶם הִגֵּשׁ יָדוֹ מִהֶנּוּ וַחֲזָרוּ לִמְבוֹנִית. וְעַתָּה שׁוֹתֵקִים. לִגְיָה עֵרִיץ וְשֶׁהָ בְּמִדָּה הַלִּיּוֹת עַל שֵׁשׁ שָׁלָל עֲשֵׂתָהּ. אוֹרֵי - מִכֶּרֶם בְּחֵאֵי מִפֶּנֶם הַבִּיּוֹת עַל מִטְעֵשׁ עֲשֵׂתָהּ. מִשּׁוֹמֵם חֲשׁוֹ סֶס רִגְרִים, בְּלִיטִים שֶׁנֶּחֱלָצוּ וְהָ עֵתָה מִמְבֵּל. הוֹנָעוּ, וְסִמְטָנִן וְאִשְׁתּוֹ שׁוֹתִים מִזִּמְרֹת מַעֲדִידָה בִּלְהֵטִים אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹתֶיהָ. לִגְיָה שֶׁלָּל עֲשֵׂתָה אֵם הָ סִמְטָלָה לִּיּוֹת עַם אוֹרֵי לִבִּי. וְלִי שִׁכְנִים. דִּל

ומן רב לזוהר אותם המסיקה הדיא, כמו מציצה
 וקריה ביניהם. מסור מעשה המזחיל על מעשים
 וקישור על מעשים שנוסעו אין את עצמן. בניהם
 עצמן בחושים, שניהם שוה תלמידי. המחשבה
 וקישור בחושים, שניהם שוה תלמידי.

המדינה תהיה אחראית על כלל המימון, חוץ מהוצאות ההקמה, שיהיו על חשבון המדינה. המדינה תהיה אחראית על כלל המימון, חוץ מהוצאות ההקמה, שיהיו על חשבון המדינה.

והוא. פתאום שלחה נחיה על המספרת הנרדלה ורדה הזאת שהמים מצפים ממנה את רידתה. שלחה ושובה שהספרת נחנה. לשאלות הספרות ורדצו במחנה. כן, אמרה לעצמה, מתבוננת בנטיח מפרטס ממי הגשמים. כן, גם אני ואורי עסדנו מה, ינוי פיה.

★

מאחור יותר חזק אחי עד רמעות כאשר שמע ד השניה שיהיה ביו גליה לרניה. השתיים ישוב

והאחרים, משובנות בלבוש תמונת יסו. גליח
ה' בלבוש. את יורקת, כשתיית צעדה היית
ה' ידו.
ורגית כאילו כמחנן מורשע של לידת בעת 115
ה' תנידו את לאי אחר.
גליח, לבוש את רוקק מתנא כזה.
רגת בעיקשת אכורית. את תנידו לאי אחר.
גליח, לבוש.
רינת, משום שאי אחר, לא ראה את זה מינס,
לא נשאר שום סימן.

43 סופסוף

באגליים חלוצות

בחדר קר

במשביר לצאתן

792-121286

הגרביים

על כל מבחר

מל מוצי היקרה

Marks & Spencer

לגבר

על כל קנייה של

אפסור שייב

ובושים לגבר

מכל חסונים

5 סכני גילוח

noblesse

חינם!

מצעי מיטה

25%

סדינים ציפיות

25%

מכנאות מוד סינטי

79%

114%

פיטרו ברלי

על כל קנייה מבכר

היך שרוז חינם!

היך שרוז חינם!

20% הנחה לכל מוצרי קרליין

אדם - סדרה לגבר - DSD - מוצרי טיפוח מים המלח

ההנחה אינה כוללת את מוצרי מינרל קומפלקס

25% הנחה

על כל המבחר

הגדול והעשיר

של מוצרי

בית מלכות

בחנויות "סנט מייקל" בקניון אילון

Marks & Spencer

הגיע משלוח חדש של מוצרי אופנה

מדור לימודים!

אנגלית

שעור פרטי באנגלית

3.7 ש"ח

קטגוריות: * 12 שעות לימוד * קורס ABC * אנגלית לבית * TOEFL * אנגלית כלכלית

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מכונים אמריקאים לשפות

מכון	תלמיד	מחיר
מכון אמריקאי	118	228946
מכון אמריקאי	118	228946
מכון אמריקאי	118	228946

למד בגרות בקלות

וחסוך \$1.000

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מזכירה רפואית

מזכירה בכירה

בקורס אחד

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מכונים אמריקאים לשפות

מכון	תלמיד	מחיר
מכון אמריקאי	118	228946
מכון אמריקאי	118	228946
מכון אמריקאי	118	228946

מכונים אמריקאים לשפות

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מדור לימודים!

אנגלית

שעור פרטי באנגלית

3.7 ש"ח

קטגוריות: * 12 שעות לימוד * קורס ABC * אנגלית לבית * TOEFL * אנגלית כלכלית

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מכונים אמריקאים לשפות

מכון	תלמיד	מחיר
מכון אמריקאי	118	228946
מכון אמריקאי	118	228946
מכון אמריקאי	118	228946

למד בגרות בקלות

וחסוך \$1.000

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מזכירה רפואית

מזכירה בכירה

בקורס אחד

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מכונים אמריקאים לשפות

מכון	תלמיד	מחיר
מכון אמריקאי	118	228946
מכון אמריקאי	118	228946
מכון אמריקאי	118	228946

מכונים אמריקאים לשפות

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *

מטרת: * שגשוג * * * * *